

Prośba/Zachęta

Rozumiem Cię, jako ucznia, że trudno zabrać się do pracy, gdy nikt nie pilnuje, nadzoruje ... itd.

Proponuję Ci, jeszcze, dokonać pożądanых zmian w sposobie myślenia o sobie i podejmowanych działaniach – postępowaniu – może będzie łatwiej:

***Zmieniam się na lepsze – JAKO CZŁOWIEK
Rozpoznaję potrzeby swoje i innych ludzi
Wyznaczam – kim chcę być - własną misję (tutaj i teraz) i cele w życiu
W swoim postępowaniu jestem twórczy i odpowiedzialny
Kieruję się Zaufaniem wobec innych osób
Dyscyplinuję się wewnątrznie i chcę osiągnąć cel (DOBRY)
Wytrwałości w stawianiu małych kroków w wyznaczonym kierunku
Wymagam od SIEBIE - Myślenia
Przyjmuję współpracę, otwieram się na - przyjmowanie i dawanie
Słucham ze zrozumieniem i rozumiem
Kieruję się MIŁOŚCIĄ (a nie nienawiścią) do innych i siebie
Teraz wytrzymam ze sobą, a inni ze mną***

Udowodnij, przede wszystkim sobie, że potrafisz wykonać „jakąś” pracę – bez nadzoru.

W ten sposób wygrasz z pokusą i powiesz sobie, że można – bo można; jeżeli tylko się chce.

Wykonanie zaproponowanych prac – jak obliczałem - zajmie ok. 10. min; gorliwszym dwa razy tyle. Tyle wolnego, a tu tylko jedna godzina lekcyjna.

Prace możesz wykonać w różnych technikach.

Zawsze możesz, zapytać, napisać emaila mirekc-wirus@o2.pl – zawsze ;) odpowiadam.

Zapraszam na stronę (MOJĄ) www.retsat1.net/wzoremJezus - znajdziesz na niej wiele pomocnych materiałów na ponad 200. stronach www.

Możesz napisać też na Messengerze.

Dziękuję Ci za wykonanie prac :)

Twój przewodnik - w trudnej sytuacji dla Ciebie jak i dla mnie

MirekC

OCENA TWOJEJ PRACY:

1. z każdego tematu jest ocena oraz ewentualne za odpowiedzi ustne (jeżeli się zobaczymy) plus prace dodatkowe (dla chętnych).
2. gdy wykonasz zadania - otrzymasz ocenę:
 - w poniedziałek/wtorek otrzymasz ocenę +1,
 - w terminie +-0,
 - jeżeli wykonasz zadania bez względu na termin otrzymasz ocenę -1,
 - inne formy oceny do uzgodnienia.

POWODZENIA

email:
mirekc
-wirus
@o2.pl

strona:
retsat1.
com.pl/
wzorem
Jezus

klasa 2 LO RELIGIA
(01-05 II 2021)

NR.kat.w.PODR-28i29
DATA.realizacji-03.02.2021

28. Boża społeczność - Kościół.

Kościół jest wspólnotą, w której każdy z nas ma swoje jedyne i niezastąpione miejsce. Warto, abyśmy o tym pamiętali, że Kościół budujemy wszyscy, każdy z nas w swojej konkretnej sytuacji życiowej. Zadanie to realizujemy poprzez udział w trzech misjach całego Kościoła.

Misja kapłańska

W(...) rzeczywistości kapłańskiej misterium Chrystusa świeccy są wezwani do ofiarowania całego swego życia jako duchowej ofiary, współpracując w ten sposób z całym Kościołem w konsekracji świata, dokonywanej nieustannie przez odkupiciela. Na tym polega wielka misja świeckich: „Wszystkie bowiem ich uczynki, modlitwy i apostołskie przedsięwzięcia, życie małżeńskie i rodzinne, codzienna praca, wypoczynek ducha i ciała, jeśli odbywają się w Duchu, a nawet utrapienia życia, jeśli cierpliwie są znoszone, stają się duchowymi ofiarami, miłymi Bogu przez Jezusa Chrystusa (por. 1 P 2, 5); ofiary te składane są zbożnie Ojcu w eucharystycznym obrzędzie wraz z ofiarą Ciała Pańskiego. W ten sposób i ludzie świeccy, jako zbożnie działający wszędzie czciciele Boga, sam świat Jemu poświęcają” (LG, 34).

Jan Paweł II, audiencja generalna, 15.12.1993, n. 3.

Misja prorocka

Sam Chrystus „ustanawia swymi świadkami” świeckich, wyposażając ich w „zmysł wiary” oraz „Jaskę słowa”, aby realizowali cele ściśle kościelne i apostołskie: świadectwo i posługa słowa mają bowiem sprawić, że Ewangelia Chrystusowa zajaśnieje w „świecie”, czyli w różnych środowiskach, w których świeccy żyją i wypełniają swoje ziemskie zadania.

Jan Paweł II, audiencja generalna, 26.01.1994, n. 2.

Misja królewska

Wierni świeccy są powołani do przeżywania swej „chrześcijańskiej królewskości”, urzeczywistniając w swoim wnętrzu prawdę poprzez wiarę i dając jej świadectwo na zewnątrz poprzez uczynki miłości i starając się, by również poprzez nich wiara i miłość stawały się zaczątkiem nowego życia dla wszystkich. Czytamy w Konstytucji Lumen gentium: „Pan również za pośrednictwem wiernych świeckich pragnie rozszerzać królestwo swoje, mianowicie królestwo prawdy i życia, królestwo świętości i łaski, królestwo sprawiedliwości, miłości i pokoju”.

Jan Paweł II, audiencja generalna, 9.02.1994, n. 3.

zadanie. Własnymi słowami opisz jedną z ww. misji Kościoła

29. Chrześcijańskie krzenie Europy.

Święci Cyryl i Metody, bracia, Grecy rodem z Tessalonik, miasta, w którym żył i działał św. Paweł, od początku swego powołania weszli w ścisłe związki duchowe i kulturowe z Kościołem patriarchalnym w Konstantynopolu, słynnym wówczas z rozwoju nauki i aktywności misyjnej; w tamtejszej też szkole, stojącej na wysokim poziomie, zdobyli wykształcenie. Obaj obrali zakonny tryb życia, łącząc obowiązki powołania zakonnego z posługą misyjną, której pierwsze świadectwo dali, wyruszając na ewangelizację Chazarów w Chersonzie Trackim.

Głównym ich dziełem ewangelizacyjnym była jednakże misja na Wielkich Morawach, wśród ludów zamieszkujących wówczas Półwysep Bałkański i ziemie nad Dunajem, a stało się to na prośbę księcia morawskiego Roścysława, skierowaną do Cesarza i do Kościoła Konstantynopolitańskiego. Ażeby odpowiedzieć wymogom swej apostołskiej posługi pośród tych ludów, dokonali przekładu Ksiąg świętych na ich język dla celów liturgicznych i katechetycznych, kładąc tym samym podwaliny pod całe ich piśmiennictwo. Słusznie przeto uważani są nie tylko za apostołów Słowian, ale także za ojców kultury wśród wszystkich ludów i narodów, dla których pierwszy zapis języka słowiańskiego nie przestaje być podstawowym punktem odniesienia w dziejach ich literatury. (...)

Głoszenie Ewangelii stało się drogą i środkiem wzajemnego poznania i jedność wśród różnych ludów rodzącej się Europy i zabezpieczyło dzisiejszej Europie wspólne dziedzictwo duchowe i kulturalne. Jan Paweł II, „List apostołski Egregiae virtutis, ogłaszający Świętych Cyryla i Metodego Współpatronami Europy, 3 1.12.1980.

Święty Wojciech, na jego pierwotną formację miała wpływ duchowość świętych Cyryla i Metodego, promieniująca na Czechy z sąsiadujących Wielkich Moraw. Później wpływ na jego osobowość poczęła również wywierać duchowość zachodnia, reprezentowana w tym czasie przez ruch z Cluny, który prowadził do św. Benedykta.

W pewnym sensie (...) mamy tu więc do czynienia z „dwoma odmiennymi, a równocześnie głęboko się uzupełniającymi” formami kultury: z kulturą benedyktyńską, „bardziej logiczną i racjonalną”, oraz kulturą dwóch świętych Braci greckich, „bardziej mistyczną i intuicyjną”. Obydwie wpływały i nadal wpływać powinny, na zasadzie wzajemnej komplementarności, na podtrzymanie i umocnienie duchowej i kulturalnej jedności Europy.

Szacunek i obrona godności i praw człowieka

Głęboka modlitwa i działalność misyjna

Dobra Nowina wobec dzisiejszych kryzysów

Wspólne poszukiwanie drogi do Ojca.

zadanie. Wypisz ważniejsze daty z życia jednego z tej trójki.

OCENY:

1. z każdego tematu jest ocena oraz ewentualne za odpowiedzi ustne (jeżeli się zobaczmy) plus prace dodatkowe (dla chętnych).
2. gdy wykonasz zadania w poniedziałek/wtorek - otrzymasz ocenę: +1,
- w terminie +-0,
- jeżeli wykonasz zadania bez względu na termin otrzymasz ocenę -1,
- inne formy oceny do uzgodnienia. POWODZENIA.

01

data oddania

Imię i Nazwisko

email:
mirekc
-wirus
@o2.pl

strona:
retsat1.
com.pl/
wzorem
Jezus

klasa 2 LO RELIGIA
(08-12 II 2021)

NR.kat.w.PODR-28i29
DATA.realizacji-10.02.2021

30. Kościół jako widzialny szafarz sakramentów

Na drodze naszej wiary Bóg nie zostawia nas samych

Symbolika drogi bliska jest każdej kulturze, każdemu narodowi, każdej cywilizacji. Niezależnie od tego, jak człowiek się porusza, czy pieszo, czy na osiołku, konno, rowerem, samochodem, pociągiem, samolotem czy wahadłowcem, wszyscy pokonują drogę. Skoro doświadczenie drogi jest tak bliskie człowiekowi, dlatego wszyscy z łatwością możemy zrozumieć, że życie każdego z nas jest drogą. My chrześcijanie wierzymy, że w wymiarze stworzenia zaczyna się ona od poczęcia w łonie matki i trwa tu na ziemi aż do śmierci, a potem wkracza w rzeczywistość wieczności. W wymiarze zbawienia rozpoczyna się w godzinie naszego chrztu świętego i trwa wiecznie, przechodząc od patrzenia na Boga tu na ziemi, przez wiarę, do oglądania Go twarzą w twarz w rzeczywistości nieba.

Na drodze naszego życia, na drodze naszej wiary Bóg nie zostawia nas samych. On nam towarzyszy, czuwa nad nami, wspiera nas i prowadzi. Czyni to przez święte znaki, w których tu na ziemi jest wśród nas obecny. Zostawił nam siedem takich znaków, siedem sakramentów świętych.

Warto odczytywać drogę swojego życia jako historię, którą Bóg tworzy razem ze mną. On jest przy mnie zawsze, w chwilach radości i smutku, zwycięstw i porażki. W sposób szczególny i najbliższy jest jednak przy mnie przez święte znaki sakramentalne.

Początek „Chrzest nie tylko oczyszcza ze wszystkich grzechów, lecz także czyni neo-fitem «nowym stworzeniem» (2 Kor 5, 17), przybranym synem Bożym, który stał się «uczestnikiem Boskiej natury» (2 P 1, 4), członkiem Chrystusa, a z Nim «współdziedzicem» (Rz 8, 17), świątynią Ducha Świętego”. (KKK 1265)

Wejście w dojrzałość - „Bierzmowanie przynosi wzrost i pogłębienie łaski chrzcielnej.

Na progu małżeńskiej drogi. „Z ważnego małżeństwa powstaje między małżonkami węzeł z natury swej wieczysty i wyłączny. W małżeństwie chrześcijańskim małżonkowie zostają ponadto przez specjalny sakrament wzmocnieni i jakby konsekrowani do obowiązków swego stanu i godności”. (KKK 1638)

Służebne kapłaństwo - „Na mocy sakramentu święceń prezbiterzy uczestniczą w powszechnym posłaniu powierzonym apostołom przez Chrystusa. Duchowy dar, jaki otrzymali przez święcenia, przygotowuje ich nie do jakiegoś ograniczonego i zacieśnionego posłania, ale «do najszerzej i powszechnej misji zbawienia, aż po krańce ziemi», wewnętrznie gotowych do głoszenia wszędzie Ewangelii”. (KKK 1565)

W cierpieniu i chorobie. „Przez święte namaszczenie chorych i modlitwę prezbiterów cały Kościół po-łeca chorych cierpiącemu i uwielbionemu Panu, aby ich podźwignął i zbawił; a także zachęca ich, aby łącząc się dobrowolnie z męką i śmiercią Chrystusa, przysparzali dobra Ludowi Bożemu”. (KKK 1499)

Pokarm w drodze - „Eucharystia jest (...) streszczeniem i podsumowaniem całej naszej wiary”. (KKK 1327).

Pomoc w upadku. „Grzech jest przede wszystkim obrazą Boga, zerwaniem jedności z Nim. Narusza on równocześnie komuniję z Kościołem. Dlatego też nawrócenie przynosi przebaczenie Boga i pojednanie z Kościołem, co wyraża i urzeczywistnia w sposób liturgiczny sakrament pokuty i pojednania”. (KKK 1440)

Zadanie. Naucz się siedmiu sakramentów.

31. Wierzę w jeden, święty, powszechny i apostolski Kościół

„Kościół jest jeden:

- ze względu na swoje źródło: «Największym wzorem i zasadą tego misterium jest jedność w Trójcy Osób jednego Boga Ojca i Syna w Duchu Świętym». - ze względu na swego Założyczela: «Syn wcielony, Książę pokoju, przez swój krzyż pojednał wszystkich ludzi z Bogiem, przywracając jedność wszystkich w jednym Ludzie i w jednym Ciele».

- ze względu na swoją «duszę»: «Duch Święty, który mieszka w wierzących oraz napełnia Kościół i kieruje nim, sprawił ową cudowną komuniję wiernych i tak głęboko jednoczy wszystkich w Chrystusie, że jest zasadą jedności Kościoła”. (KKK 813)

„Od początku ten jeden Kościół ukazuje się jednak w wielkiej różnorodności, która pochodzi zarówno z różnaitości darów Bożych, jak i wielości otrzy-mujących je osób. W jedności Ludu Bożego gromadzi się różnorodność narodów i kultur”. (KKK 814)

Kościół jest święty

„«Kościół (...) jest - jak wierzymy- nieskazitelnie święty. Chrystus bowiem jako Syn Boży, który wraz z Ojcem i Duchem doznaje czci jako 'sam jeden Święty', umiłował Kościół jako swoją oblubienicę, wydając zań siebie samego, aby -go uświęcić. Złączył go ze sobą jako swoje ciało i hojnie obdarzył darem Ducha Świętego na chwałę Bożą». Kościół jest więc «świętym Ludem Bożym». (823)

Kościół jest powszechny

• „Słowo «powszechny» («katolicki») oznacza «uniwersalny», czyli «cały» lub «zupełny».

Kościół jest apostolski

„Kościół jest apostolski, ponieważ jest zbudowany na apostołach.
zadanie. OPisz jak widzisz te cechy Kościoła w dzisiejszym ś

OCENY:

1. z każdego tematu jest ocena oraz ewentualne za odpowiedzi ustne (jeżeli się zobaczmy) plus prace dodatkowe (dla chętnych).
2. gdy wykonasz zadania w poniedziałek/wtorek - otrzymasz ocenę: +1,
- w terminie +-0,
- jeżeli wykonasz zadania bez względu na termin otrzymasz ocenę -1,
- inne formy oceny do uzgodnienia. POWODZENIA.

02

data oddania

Imię i Nazwisko

email:
mirekc
-wirus
@o2.pl

strona:
retsat1.
com.pl/
wzorem
Jezus

klasa 2 LO RELIGIA
(15-19 II 2021)

NR.kat.w.PODR-32i54

DATA.realizacji-17.02.2021

32. HIERARCHICZNA STRUKTURA KOŚCIOŁA

Czy znasz swojego biskupa?

Każdy z nas spotkał już w swoim życiu biskupa: kiedy udzielał nam sakramentu bierzmowania, przemawiał, odprawiał Mszę św. lub w czasie wizytacji pasterskiej. Z woli Chrystusa przez biskupa spływa na nas w szczególny sposób łaska Boża i życie nadprzyrodzone. Sobór Watykański II powiedział o nim: Chrystus bowiem dał apostołom oraz ich następcom nakaz i władzę, by nauczali wszystkie narody, uświęcali ludzi w prawdzie oraz obejmowali ich troską pasterską" (DB 2).

Posługa papieża

W strukturze hierarchicznej Kościoła centralne miejsce zajmuje, z woli Chrystusa, posługa papieża - następcy św. Piotra. Posługiwanie to łączy się z istotą Kościoła i świadczy, że Kościół, który posiada ten urząd, jest Kościołem Chrystusowym.

Poniższe teksty przyjmuje się- zgodnie z wielowiekową tradycją Kościoła- za zasadnicze w uzasadnieniu prymatu papieża. Na ich podstawie Kościół określił władzę papieża jako najwyższą, pełną, bezpośrednią, powszechną i zwyczajną, udzieloną przez Chrystusa św. Piotrowi i przekazywaną jego następcom. Następcą św. Piotra jest każdorazowy - prawnie wybrany - biskup rzymski. Władzę tę może wykonywać nieskrępowanie nad całym Kościołem (por. KKK 882).

Posługa biskupa i kolegialność biskupów

Wraz z papieżem współodpowiedzialność za cały Kościół ponoszą biskupi. o sprawach szczególnie ważnych dla całego Kościoła decydują wraz z papieżem.

Biskupi są z ustanowienia Bożego następcami apostołów (por. KKK 880). Podobnie jak apostołów powołuje ich Chrystus, aby stanowili- jak ci pierwsi- kolegium (por. KKK 883). Jest to fundamentalne stwierdzenie przypominające, że biskupi stanowią istotną strukturę Kościoła. Są oni źródłem i fundamentem jedności w swoich Kościołach partykularnych (por. KK 23). Następstwo w apostołacie zapewnia, że Kościół Chrystusowy pozostaje takim, jakim założył go Chrystus i w następnych pokoleniach nic nie zostało w sposób zasadniczy i istotny zmienione. Kościół osiągnął swój cel, gdyż po śmierci apostołów biskupi - jako ich następcy - zapewniają mu jedność i trwałość.

Posługa kapłana

Kapłaństwo, jako dar Boży, domaga się permanentnej odpowiedzi wyrażającej się w całkowitym i pełnym oddaniu się Chrystusowi, zjednoczeniu z Nim, a na Jego wzór- w pełnym i ostatecznym oddaniu się sprawie Ojca. (...)

zadania:

- Jak mogę pomóc Ojcu Świętemu i biskupowi mojej diecezji?
- Czy wystarczająco doceniam ich rolę, misję i zadania?
- W czym może przejawiać się moja współodpowiedzialność?
- Jak często modłę się za Ojca Świętego, biskupów i kapłanów?

54. NAWRÓCENIE WYMAGA KONKRETU

Czym jest nawrócenie?

Nawrócenie - po hebr. szub. po gr. metanoia. zmiana (meta), myślenie (nous) i czasownik epistrepho. wracać. powracać. Wyrażenia te służą w Piśmie świętym na określenie powrotu do Boga. czy 10 przez odwrócenie się od pogańskich kultów. czy też od grzesznego postępowania niezgodnego z przykazaniami. Obejmują zarówno postępowanie zewnętrzne. jak i wewnętrzną przemianę (metanoia), która kieruje człowieka i naród do Boga. Zewnętrzne objawy nawrócenia są o tyle wartościowe. o ile wypływają z wewnętrznej przemiany. Dlatego prorocy wzywają do nawrócenia serca. rozdzierania serca. a nie szat. (...) Nawrócenie wymaga od człowieka poznania prawdy o sobie. uznania w pokorze swych błędów i podjęcia postanowienia zmiany sposobu życia. W życiu chrześcijańskim nawrócenie związane jest najczęściej z sakramentem pojednania.

Pomoce na drodze nawrócenia

Pismo święte i Ojcowie Kościoła kładą nacisk szczególnie na trzy formy pomocy na drodze nawrócenia. **Są nimi: post, modlitwa i jałmużna (por. Tb 12, 8:**

Mt 6, 1-18). Wyrażają one nawrócenie w odniesieniu do samego siebie do Boga i innych ludzi.

Nawrócić się to pozwolić, by Chrystus nas dotknął i obudził dobro drzemiące w nas, by uleczył to, co w nas chore, grzeszne, sle, by rozwiązał to, co w naszym życiu trudne i zawiktane. ks. Francisuk Blachnicki

ZADANIE. Wyjaśnij pojęcia - **post, modlitwa i jałmużna (por. Tb 12, 8**

OCENY:

1. z każdego tematu jest ocena oraz ewentualne za odpowiedzi ustne (jeżeli się zobaczmy) plus prace dodatkowe (dla chętnych).
2. gdy wykonasz zadania w poniedziałek/wtorek - otrzymasz ocenę: +1, - w terminie +-0, - jeżeli wykonasz zadania bez względu na termin otrzymasz ocenę -1, - inne formy oceny do uzgodnienia. POWODZENIA.

03

data oddania

Imię i Nazwisko

email:
mirekc
-wirus
@o2.pl

strona:
retsat1.
com.pl/
wzorem
Jezus

klasa 2 LO RELIGIA (22-26 II 2021)

NR.kat.w.PODR-33i34

DATA.realizacji-25.02.2021

33. KOŚCIÓŁ NA DRODZE ODNOWY - SOBÓR WATYKAŃSKI II

Kościół wspólnotowy, służebny i otwarty

Czy Sobór uważał, że Kościół musi dostosować się do świata, czy też raczej dostrzegał w świecie nowe problemy, które domagały się nowych sposobów ewangelizacji?

Na pewno na Soborze byli tacy, którzy zbyt różowo patrzyli na świat i uważali, że Kościół powinien się dostosować do świata. Jednak większość ojców soborowych w czymś innym widziała swoje podstawowe zadanie - chodziło o to, żeby Kościół wyraźnie odnalazł swoją misję w świecie.

Na Soborze spotkały się zatem dwie wizje Kościoła, świata, a może nawet Boga.

Była obecna wizja stara - nierozdzielnie związana z wąsko pojętą ortodoksją, której zwolennicy uważali, że zachwianie tej tradycyjnej wizji prowadzi nieuchronnie do zniszczenia Kościoła. Wizja druga natomiast streszcza się w trzech punktach; jest to wizja Kościoła wspólnotowego, służebnego i otwartego.

Co to bliżej znaczy?

Kościół wspólnotowy to zerwanie z klerykalnym rozumieniem Kościoła. Kościół nie jest tylko zespołem duchownych, ale wspólnotą Ludu Bożego. W związku z nowym rozumieniem Kościoła dokonała się przemiana w liturgii. Liturgia ma wyrażać wspólnotę w sposób jak najpełniejszy. W porządku charyzmatycznym wszyscy ludzie są równie ważni. Przykładem na to jest nowy kształt liturgii, przejście na języki narodowe, odwrócenie ołtarza do wiernych, tak żeby wszyscy modlili się razem.

Kościół służebny to przede wszystkim Kościół ubogi. Kościół nie ma być Kościołem sukcesu, tylko Kościołem świadectwa. Sukces, nawet duchowy, nie jest żadnym celem w Kościele. Nie chodzi o władztwo dusz, nie chodzi o triumfalizm, nie chodzi o zdobywanie znaczenia, a jedynie o dawanie świadectwa. Władza ma być jedynie służbą, na wszystkich jej szczeblach.

Kościół otwarty to postawa ekumenizmu, która w inaczej wierzących i inaczej myślących każe widzieć nie przeciwników, a braci, i każe szukać wszystkiego, co jest wspólne, nawet gdyby to były jedynie małe sprawy. Postawa otwartości jest szukaniem tego, co łączy, a nie podkreślaniem różnic i krytykowaniem ich. Chodzi o szukanie przyczółków do przetrwania mostów - nie tylko do chrześcijan, nie tylko do ludzi wierzących, ale i do szukających, i do niewierzących".

Określanie tożsamości Kościoła. Ze Stefanem Świeżawskim rozmawiają Anna Karoń-Ostrowska i Józef Majewski, w: Dzieci Soboru zadają pytania, cyt. za: www.mateusz.pl, dostęp 10.03.2011.

Zadanie. Co to znaczy, że Kościół ma być Kościołem świadectwa?

34. CZAS WIELKICH PAPIEŻY

Pius XI - papież pojednania

Achille Ratti (1857-1939), papież w latach 1922-1939. W roku 1879 otrzymał święcenia kapłańskie. Studia uniwersyteckie w Rzymie zakończył trzema doktoratami. W latach 1888-1912 pracował w Bibliotece Ambrojańskiej, a od 1907 roku był jej prefektem. W roku 1918 został wizytatorem apostolskim na Polskę i Litwę, a parę miesięcy później również na terytoria rosyjskie. W latach 1919-1921 pełnił funkcję nuncjusza w Polsce.

...

Pius XII wielkim nauczycielem wiary, nadziei i miłości

Eugenio Facelli (1876-1958), papież w latach 1939-1958. Upowszechnił pojmowanie Kościoła jako Mistycznego Ciała Chrystusa (encyklika *Mystici Corporis*, 1943). Encykliką *Mediator Dei* (1947) zainicjował reformę liturgii. W 1949 roku obłożył ekskomuniką katolików popierających działalność komunistyczną i reprezentujących światopogląd materialistyczny. Zawarł konkordaty z Portugalią (1940) i Hiszpanią (1953) oraz nawiązał stosunki dyplomatyczne z wieloma państwami muzułmańskimi. ...

Jan XXIII - papież dobroci

Angelo Giuseppe Roncalli (1881-1963), papież w latach 1958-1963. Pochodził z ubogiej, wielodzietnej rodziny, był człowiekiem o pogodnym usposobieniu i otwartym umyśle. Choć jego pontyfikat trwał tylko pięć lat, okazał się przełomowy w dziejach Kościoła.

Jan XXIII jako biskup Rzymu zwołał pierwszy synod tej diecezji; ustanowił komisję ds. rewizji prawa kanonicznego, której ostatecznym celem było opracowanie nowego Kodeksu prawa kanonicznego. Najważniejszym jednak jego dokonaniem było zwołanie Soboru Watykańskiego II, ...

Paweł VI - mądry przewodnik Kościoła

Giovanni Battista Montini (1897-1978), papież w latach 1963-1978. Ukończył studia w zakresie filozofii, prawa kanonicznego, literatury włoskiej oraz dyplomacji. Jako papież z ogromnym zaangażowaniem kontynuował i doprowadził do zakończenia obrady Soboru Watykańskiego II, dlatego nazywano go prorokiem Soboru. Wprowadził wiele zmian organizacyjnych w strukturach kościelnych. Przyczynił się do ożywienia kontaktów z Kościołem prawosławnym. Był pierwszym biskupem Rzymu, który odwiedził Ziemię Świętą (1964). Odbił także wiele podróży do państw na wszystkich kontynentach. ...

zadanie. Wyberz jednego z papieży i wypisz ważniejsze podejmowane działania duszpasterskie.

OCENY:

1. z każdego tematu jest ocena oraz ewentualne za odpowiedzi ustne (jeżeli się zobaczymy) plus prace dodatkowe (dla chętnych).
2. gdy wykonasz zadania w poniedziałek/wtorek - otrzymasz ocenę: +1,
- w terminie +-0,
- jeżeli wykonasz zadania bez względu na termin otrzymasz ocenę -1,
- inne formy oceny do uzgodnienia. POWODZENIA.

04

data oddania

Imię i Nazwisko

email:
mirekc
-wirus
@o2.pl

strona:
retsat1.
com.pl/
wzorem
Jezus

klasa 2 LO RELIGIA
(01-05 III 2021)

NR.kat.w.PODR-35i36

DATA.realizacji-04.03.2021

35. ŚW. JAN PAWEŁ II - „WYPŁYŃ NA GŁĘBIĘ” ŁK 5,4

Jeden Kościół - „Matka świętych”

Świętość należy do natury Kościoła, ziemskiego ciała zmartwychwstałego Chrystusa. Jest jedną z jego cech charakterystycznych. Przynależy do jego „DNA”. Gdyby zatem Kościół nie był święty, nie byłby prawdziwym Kościołem Chrystusa, czyli przez Niego założonym, aby po Jego powrocie do Ojca kontynuował w ciągu wieków odwieczną misję zbawienia w Jego imieniu i potwierdzał ją Jego autorytetem.

Zaproszenie do świętości wiernych

Celem różnorodnej działalności Kościoła oraz jego struktur jest budzenie świętości w wiernych. Kościół istnieje jedynie po to, by świętość mogła kształtować człowieka i aby w ten sposób stał się on uczestnikiem świętości Boga (por. LG 48). Taki jest cel, a zatem również taki jest priorytet całej działalności duszpasterskiej Kościoła.

Uświęcenie człowieka

„Kościół został założony z myślą o człowieku. (...) Pierwszym celem działalności Kościoła jest uświęcenie człowieka, gdyż tego pragnie wieczna Miłość Boga w Trójcy.

Święci - światło dla świata

Święci - podkreśla Papież - stali się światłem dla świata i dla ludzi im współczesnych; stali się „odbiciem blasku Boga”, światłości Chrystusa, który jest „światłością prawdziwą”, posłaną, aby oświecić każdego człowieka (por. J 1, 9) i wszystkie narody.

Święci rzecznikami Boga

Święci są poza tym rzecznikami Boga, który na różne sposoby przemawia do ludzi, także poprzez świętych.

Święci chronią Kościół przed miernością

Nigdy, także i dzisiaj, nie brakuje pokus, skłaniających nas do mierności.

Świętość powołaniem każdego człowieka

Bóg stworzył człowieka, aby osiągnął on swą pełnię, nie w sposób bierny, lecz uczestnicząc w Bożym dziele. Jej osiągnięcie jest zatem ostatecznym celem i zasadą jednoczącą cały rodzaj ludzki.

Świętość w codziennym życiu

Świętość nie jest rozumiana jako ideał czysto teoretyczny, wprowadzić piękny, lecz nieosiągalny. Także dążenie do niej nie powinno być czymś abstrakcyjnym, ogólnym, lecz winno stać się autentycznym programem życia.

zadanie. Dokończ zdanie - Święty to ...

36. BENEDYKT XVI - WIERNOŚĆ CHRYSYTUSOWI W DZISIEJSZYM ŚWIECIE

05

Życ słowem Bożym

Gdy Bóg mówi, zawsze domaga się odpowiedzi. Jego zbawcze działanie wymaga współpracy człowieka, Jego miłość oczekuje wzajemności. Drodzy bracia i siostry, oby nigdy nie spełniło się to, o czym mówi biblijny tekst o winnicy: „I spodziewał się, że wyda winogrona, lecz ona cierpkie wydała jagody” (Iz 5, 2). Jedynie słowo Boże może do głębi odmienić serce człowieka, dlatego tak ważne jest, żeby pojedynczy wierni i wspólnoty żyli z nim w coraz większej bliskości. (...) Karmienie się słowem Bożym jest dla niego zadaniem podstawowym i pierwszorzędnym. Jeżeli głoszenie Ewangelii stanowi rację jego bytu i jego misję, nieodzowne jest, aby Kościół znał to, co głosi, i aby tym żył, bo tylko w ten sposób jego nauczanie będzie wiarygodne, niezależnie od słabości i ubóstwa tworzących go ludzi.

Benedykt XVI, Homilia podczas Mszy św. inaugurującej Synod (5.10.2008)

Troska o zagubionych

Kościół jako dobra Matka zawsze martwi się, kiedy widzi, jak jego dzieci odchodzą i odwracają się od niego. Bo to znaczy, że coś zaniedbał, że nie stanął na wysokości zadania. Jest to niewątpliwie wielki dramat Kościoła naszych czasów, jakaś jego przegrana! Benedykt XVI mówił kiedyś o porażkach Pana Boga w dzisiejszym świecie. Bóg często przegrywa, gdyż obdarzył człowieka wolnością, a ta niestety mówi Bogu „nie”,

To nie ideologie zbawiają świat, ale tylko zwrócenie się do Boga żywego, który jest naszym Stwórcą, gwarantem naszej wolności, gwarantem tego, co rzeczywiście jest dobre i prawdziwe. Prawdziwa rewolucja polega wyłącznie na zwróceniu się bez zastrzeżeń do Boga, który jest miarą tego, co sprawiedliwe, i zarazem jest wieczną miłością. A cóż mogłoby nas ocalić, jeśli nie miłość? Benedykt XVI, Przemówienie do młodzieży zgromadzonej na czuwaniu modlitewnym, Kolonia (20.08.2005)

ZADANIE. DOKOŃCZ ZDANIE - Życ Słowem Bożym, to ...

OCENY:

1. z każdego tematu jest ocena oraz ewentualne za odpowiedzi ustne (jeżeli się zobaczymy) plus prace dodatkowe (dla chętnych).
2. gdy wykonasz zadania w poniedziałek/wtorek - otrzymasz ocenę: +1,
- w terminie +-0,
- jeżeli wykonasz zadania bez względu na termin otrzymasz ocenę -1,
- inne formy oceny do uzgodnienia. POWODZENIA.

data oddania

Imię i Nazwisko

email:
mirekc
-wirus
@o2.pl

strona:
retsat1.
com.pl/
wzorem
Jezus

klasa 2 LO RELIGIA
(08-12 III 2021)

NR.kat.w.PODR-37i38

DATA.realizacji-11.03.2021

38. MATKA CHRYSTUSA, KOŚCIOŁA I KAŻDEGO Z NAS

06

37. W SŁUŻBIE KOŚCIOŁA I OJCZYZNY

KARDYNAŁ STEFAN WYSZYŃSKI (1901-1981)

Non possumus

“Gdyby zdarzyć się miało, że czynniki zewnętrzne będą nam uniemożliwiały powoływanie na stanowiska duchowne ludzi właściwych i kompetentnych, jesteśmy zdecydowani nie obsadzać ich wcale, niż oddawać religijne rządy dusz w ręce niegodne. Kto by odważył się przyjąć jakiegokolwiek stanowisko kościelne skądinąd, wiedzieć powinien, że popada tym samym w ciężką karę kościelnej klątwy. Podobnie, gdyby postawiono nas wobec alternatywy: albo poddanie jurysdykcji kościelnej jako narzędzia władzy świeckiej, albo osobista ofiara, wahać się nie będziemy. Pójdziemy za głosem apostoelskiego naszego powołania i kapłańskiego sumienia, idąc z wewnętrznym pokojem i świadomością, że do prześladowania nie daliśmy powodu, że cierpienie staje się naszym udziałem nie za co innego, lecz tylko za sprawę Chrystusa i Chrystusowego Kościoła. Rzeczy Bożych na ołtarzach Cezara składać nam nie wolno. Non possumus!”

KSIĄDZ JERZY POPIELUSZKO (1947-1984)

Wobec prześladowań

Działalność ks. Jerzego stała się celem ataków władzy: zastraszano go, włamywano się do mieszkania, nieustannie śledzono, niszczone samochód.

We wrześniu 1983 roku wszczęto śledztwo w sprawie nadużywania wolności sumienia i wyznania na szkodę Polski, a 12 grudnia postawiono ks. Jerzemu zarzuty. Od stycznia do czerwca 1984 roku był przesłuchiwany 13 razy, aresztowany, uwolniony dopiero po interwencji przedstawicieli Kościoła. Został oskarżony, ale uwolniony od kary na mocy amnestii z 1984 roku.

Wśród bliskich współpracowników ks. Jerzego znajdowali się także ludzie pozyskani przez Służbę Bezpieczeństwa.

ZADANIE. DLACZEGO W DZISIEJSZYM ŚWIECIE OBAJ SA WZOREM POSTĘPOWANIA?

Wzór Kościoła

Kościół uważa Maryję za najdoskonalszy wzór i świadectwo wiary, miłości i doskonałego zjednoczenia z Chrystusem. Powinniśmy Ją naśladować:

- w zasłuchaniu się w słowo Boże, w rozważaniu słowa Bożego i czynieniu go światłem swojej drogi;
- w traktowaniu z należytą powagą słowa Bożego, na które jako wierna Służebnica odpowiadała wiarą i posłuszeństwem. „Niech mi się stanie według słowa Twego” (Łk 1, 38);
- w zawierzeniu Chrystusowi;
- w otwarciu się na Ducha Świętego;
- we wrażliwości na potrzeby drugih (Kana, nawiedzenie św. Elżbiety, ciągła pomocna obecność pośród pielgrzymującego Kościoła - poprzez wieki);
- w pobożności (sławiąca Pana modlitwa Magnificat; przyzywająca Ducha Świętego modlitwa we wspólnocie Wieczernika);
- w gotowości do ofiary- jako Służebnica Pańska ofiarnie służyła Bogu przez całe życie.

Akt oddania się Matce Bożej

Matko Boża, Niepokalana Maryjo! Tobie poświęcam ciało i duszę moją. wsszystkie modlitwy i prace, radości i cierpienia, wszystko, czymjestem i co posiadam. Ochotnym sercem cddaje się Tobie w niewolę miłości.

Pozostawiam Ci zupełną swobodę posługiwania się mną dla zbawienia ludzi i ku pomocy Kościołowi świętemu, którego jesteś Matką.

Chcę odtąd wszystko czynić z Tobą, przez Ciebie i dla Ciebie.

Wiem, że własnymi siłami niczego nie dokonam. Ty zaś wszystko możesz, co jest wolą Twajego Syna i zawsze zwyciężasz. Spraw więc, Wspomożycielko wiernych, by moja rodzina, parafia i cała ojczyzna były rzeczywistym Królestwem Twego Syna i Twoim. Amen.

ZADANIE. DLACZEGO MARYJA JEST NASZĄ NAJEPSZĄ MATKĄ?

OCENY:

1. z każdego tematu jest ocena oraz ewentualne za odpowiedzi ustne (jeżeli się zobaczmy) plus prace dodatkowe (dla chętnych).
 2. gdy wykonasz zadania w poniedziałek/wtorek - otrzymasz ocenę: +1,
- w terminie +-0,
 - jeżeli wykonasz zadania bez względu na termin otrzymasz ocenę -1,
 - inne formy oceny do uzgodnienia. POWODZENIA.

data oddania

Imię i Nazwisko

email:
mirekc
-wirus
@o2.pl

strona:
retsat1.
com.pl/
wzorem
Jezus

klasa 2 LO RELIGIA
(15-19Ś III 2021)

NR.kat.w.PODR-39i40

DATA.realizacji-18.03.2021

40. DOSKONAŁOŚĆ CHRZEŚCIJAŃSKA - NOWY STYL ŻYCIA

07

39. „TAKIE JEST PRAWO MIŁOŚCI”

Autorytet

Człowiek jest ukierunkowany na szukanie poczucia bezpieczeństwa, na szukanie oparcia, co oznacza, że jest ukierunkowany na zawierzenie. Jest ukierunkowany na to, żeby mieć jakiś system zabezpieczeń, żeby na coś liczyć, żeby się czemuś lub komuś powierzyć. Poczucie bezpieczeństwa to podstawowy, najbardziej elementarny wymóg ludzkiej psychiki. Jego brak rodzi lęk. Ks. T. Dajczer, Rozważania o wierze, Częstochowa 2007.

Szuka więc [człowiek] autorytetu, któremu może zaufać, na którym może się oprzeć. Szuka autorytetu, który by wskazywał główne linie i zasadnicze wartości życia ludzkiego, jego podstawowe prawa moralne.

Jeżeli zawierzy sobie, swoim zdolnościom, temu, co posiada bądź ludziom, z którymi jest związany, to wcześniej czy później może się zawieść. Ks. M. Nowak, Aby pełniej żyć, Warszawa 1982.

Nauczyciel życia

Człowiek wierzący ten autorytet znajduje w Bogu. Ten, który dał istnienie wszystkim bytom i ukształtował je odpowiednio - nadał też wszystkiemu właściwą naturę. A więc i dla człowieka jest On najwyższą normą i punktem odniesienia. Jego słowo liczy się tu najbardziej. Jest nieporównywalne z żadnym innym. To jest ostatnia instancja. Jakże by zresztą mogło być inaczej? Kto najlepiej zna działanie mechanizmu, jeśli nie jego konstruktor? Kto lepiej zna prawa rządzące ludzkim życiem - jeśli nie Stwórca?

Podstawowy wybór, wobec którego stajemy, to uznać autorytet Boga albo odwrócić się od Niego.

Są tylko dwie drogi i nie ma trzeciej. Nie ma drogi łatwej i nie wymagającej od nas niczego, która by prowadziła do wiecznego szczęścia. Trzeba odważnie podjąć decyzję. Przymusu nie ma i być nie może. Chrystus nieschce nikogo zmuszać do przyjęcia daru zbawienia. Apeluje do naszej wolności, do naszego pragnienia pełnego szczęścia. Trzeba zadawać sobie pytanie: kim jest dla mnie Jezus? Na ile liczy się w moich decyzjach życiowych, w moim postępowaniu?

zadanie. • Dlaczego Chrystusowe prawo miłości można nazwać prawem wolności?

CNOTY KARDYNALNE Środki dobra

Bezrozum i głupota we wszelkiej postaci zawsze zasługują w Piśmie Świętym na naganę i potępienie. Człowiek jest istotą rozumną i powinien w swym postępowaniu kierować się rozumem. To jest jego chluba i obowiązek. Ks. M. Nowak

„**Roztropność** jest cnotą, która uzdalnia rozum praktyczny do rozeznawania w każdej okoliczności naszego prawdziwego dobra i do wyboru właściwych środków do fego pełnienia. «Człowiek rozumny na kroki swe zważa» (Prz 14, 15). «Bądźcie (...) roztropni i trzeźwi, abyście się mogli modlić» (1 P 4, 7). (...) Nie należy jej mylić ani z nieśmiałością czy strachem, ani z dwulicowością czy udawaniem. (...) Roztropność kieruje bezpośrednio sądem sumienia.”. (KKK 1806)

Gotowość dawania. „**Sprawiedliwość** jest cnotą moralną, która polega na stałej i trwałej woli oddawania Bogu i bliźniemu tego, co im się należy. Sprawiedliwość w stosunku do Boga nazywana jest «cnotą religijności». W stosunku do ludzi uzdalnia ona do poszanowania praw każdego i do wprowadzania w stosunkach ludzkich harmonii, która sprzyja bezstronności względem osób i dobra wspólnego.” (KKK 1807)

Chrześcijanie pouczeni przykładem swego Mistrza winni dążyć do sprawiedliwości między ludźmi, stojąc po stronie skrzywdzonych, wydziedziczonych, pogardzanych, winni być zwolennikami słusznego ładu i porządku społecznego. Ks. M. Nowak

Przeciwstawianie się **pokusom**. Jezus ukazał wzór życia pełnego harmonii i umiarkowania. Uczył właściwego korzystania z dóbr doczesnych, złotego umiaru. Mówił o potrzebie czuwania nad sobą w tych dziedzinach, gdzie łatwo o przesadę: „Uważajcie na siebie, aby wasze serca nie były ociążone wskutek obżarstwa, pijaństwa i trosk doczesnych” (Łk 21,34). Wzywał do wierności w swoich obowiązkach.

„**Umiarkowanie** jest cnotą moralną, która pozwala opanować dążenie do przyjemności i zapewnia równowagę w używaniu dóbr stworzonych. Umacnia panowanie woli nad popędami i utrzymuje pragnienia w granicach godziwości. (...) W Nowym Testamentie jest ono nazywane «skromnością» lub «trzeźwością»”. (KKK 1809)

Przeciwstawianie się zagrożeniom. **Męstwo** jest mocą moralną pozwalającą pokonywać życiowe przeszkody, trudności, niebezpieczeństwa. Pozwala opanować lęk paraliżujący człowieka w różnych sytuacjach, zwłaszcza w sytuacji zbliżającej się śmierci. Nie trwożyć się, wytrwać do końca. Przyjąć mężnie nawet śmierć za Chrystusa. Oto jakim duchem chce Jezus natchnąć swoich wyznawców. Nic nas nie powinno załamać ani zrazić, bo Pan jest z nami. W świetle wiary nie ma powodu do lęku nawet w obliczu śmierci. „Nie bójcie się tych, którzy zabijają ciało, lecz duszy zabić nie mogą” (Mt 10, 28).

Jest w człowieku coś, co się nie powinno ugiąć przez żadną przemocą zewnętrzną - jego duch umocniony wiarą. Ks. M. Nowak

Wezwani jesteśmy do pełni życia. Doskonałość życia chrześcijańskiego najpełniej wyraża się w trzech cnotach mających swe źródło w Bogu i stąd noszące nazwę Boskich: **w wierze, nadziei i miłości**. Te cnoty są „rozlane w sercach naszych przez Ducha Świętego, który został nam dany” (Rz 5, 5).

zadanie. • Każdy człowiek ma zalety i wady. W jakim stopniu korzystasz z twoich zalet na drodze do świętości? W jakim kierunku powinieneś je rozwijać?

OCENY:

1. z każdego tematu jest ocena oraz ewentualne za odpowiedzi ustne (jeżeli się zobaczmy) plus prace dodatkowe (dla chętnych).
2. gdy wykonasz zadania w poniedziałek/wtorek - otrzymasz ocenę: +1,
- w terminie +-0,
- jeżeli wykonasz zadania bez względu na termin otrzymasz ocenę -1,
- inne formy oceny do uzgodnienia. POWODZENIA.

data oddania

Imię i Nazwisko

email:
mirekc
-wirus
@o2.pl

strona:
retsat1.
com.pl/
wzorem
Jezus

klasa 2 LO RELIGIA
(22-26 III 2021)

NR.kat.w.PODR-39i40

DATA.realizacji-24.03.2021

41. IDEAL UCZNIA CHRYSTUSOWEGO - DROGA BŁOGO-SŁAWIEŃSTW

„Błogosławieni ubodzy w duchu, albowiem do nich należy królestwo niebieskie” (Mt 5,3) Chrystus błogosławi wszystkim tym, którzy nawet posiadając liczne bogactwa nie przywiązują się sercem do nich, potrafią za ich pomocą ocierać ludzkie łzy, zaradzić potrzebom. Błogosławi wszystkim tym, którzy umiłowali i wybrali ubogie życie na Jego wzór, dobrowolnie.

„Błogosławieni, którzy się smucą, albowiem oni będą pocieszeni” (Mt 5, 4) Nie każdy jednak płacz zasługuje na Jezusowe błogosławieństwo. Można przecież płakać ze złości. Ale gdy ktoś smuci się, bo spotkała go krzywda, jeśli płacze nad swymi grzechami czy nad nieszczęściem innych - błogosławiony.

„Błogosławieni cisi, albowiem oni na własność posiadają ziemię” (Mt 5, 5) Posiąść na własność ziemię - to nic innego jak wejść do Ziemi Obiecanej, znaleźć się w raj. Czeką na ludzi cichych, łagodnych. Zamknięty jest dla tych, którzy często i głośno krzyczą: „Panie, Panie”, ale nie czynią Jego woli.

„Błogosławieni, którzy łakną i pragną sprawiedliwości, albowiem oni będą nasyceni” (Mt 5, 6) Słowa „łakną”, „pragną”, „będą nasyceni” nie oznaczają fizycznego głodu, pragnienia i sytości, ale potrzeby o charakterze duchowym, bo ich przedmiotem jest dobro duchowe, określone słowem „sprawiedliwość”. Pragnienie dóbr duchowych zostanie zaspokojone przez ich osiągnięcie.

„Błogosławieni miłosierni, albowiem oni miłosierdzia dostąpią” (Mt 5, 7) Przez miłosierdzie rozumiemy najczęściej dawanie jałmużny, sprawia to czasem, że zacieśniamy miłosierdzie do materialnego wspierania potrzebujących.

„Błogosławieni czystego serca, albowiem oni Boga oglądać będą” (Mt 5, 8). Ludzie czystego serca, to ludzie o czystym sumieniu, którzy przestrzegają Bożego prawa i nie mają sobie pod tym względem nic do wyrzucenia.

„Błogosławieni, którzy wprowadzają pokój, albowiem oni będą nazwani synami Bożymi” (Mt 5, 9) „Czyniący pokój” [to] człowiek, który dba o własny pokój wewnętrzny i stara się go zachować, ale może nim być także człowiek, który nie tylko stara się o własny pokój wewnętrzny, lecz także pomaga innym w osiągnięciu pokoju.

„Błogosławieni, którzy cierpią prześladowania dla sprawiedliwości, albowiem do nich należy królestwo niebieskie” (Mt 5, 10) Bóg jest po stronie prześladowanych, krzywdzonych. Przeciw prześladowującym i krzywdzącym, nie chodzi jednak o cierpiętnictwo.

Program życia

Ośmiu błogosławieństw uchodzi za program życia chrześcijańskiego. Podkreśla się, że ten program stanowi ostry kontrast tego, co można nazwać zasadami życia w świecie. Ubodzy w duchu nie mają w nim powodzenia, smutek i płacz nie popłaca, łagodność czy cichość nie zapewnia kawałka ziemi, pragnienie sprawiedliwości uważa się za marzycielstwo, podobnie jak zabieganie o pokój, miłosierdzie - za miękkość i słabość, czystość serca - za przywilej dzieciństwa, a cierpienie dla sprawiedliwości - za niepopłatny i szkodliwy idealizm.

ZADANIE.

Jak zatytułowałbyś tekst ośmiu błogosławieństw?

42. MISJA WSPÓLNOTY CHRYSTUSOWYCH UCZNIÓW

Misja i odpowiedzialność

Chrystus nadal kontynuuje swoje zbawcze dzieło w stosunku do obecnych i nadchodzących pokoleń. Ale zmienił się Jego sposób działania. Nie jest on już teraz bezpośredni, jak to było za Jego ziemskiego życia, ale pośredni. Potrzebne Mu jest do tego Ciało, którym jest Kościół.

W tym tkwi istotna misja wspólnoty Chrystusowych uczniów, jej najgłębszy sens, godność, powołanie i odpowiedzialność. W tym też zawiera się źródło mocy i niezwykłej siły Kościoła. To nie tylko ludzka organizacja, ale mistyczne Ciało Jezusowe. On sam kroczący przez wieki. (...) Kościół nie koncentruje się sam na sobie. Jest cały skierowany ku królestwu Bożemu, które obwieszcza i buduje w tym świecie. (...) Tak więc Kościół w sposób realny i skuteczny staje się znakiem zbawienia dla wszystkich ludzi.

Jesteśmy posłani

Do nas przecież należy podjęcie mesjańskich zadań, jakie Chrystus stawia przed sobą. To my mamy troszczyć się o zbawienie wszystkich ludzi i nad tym pracować. To nas, swój lud, Jezus posyła do ubogich, skrzywdzonych, chorych, prześladowanych, wydziedziczonych. To nas zobowiązuje, byśmy ludziom, gdy trzeba, dali jeść, a gdy trzeba przypomnieli im, że nie samym chlebem żyje człowiek (por. Mt 4, 4).

Co myślisz o Twojej wspólnotcie?

Evangelia bardzo chce, żeby byli jednym ci, którzy należą do domu Ojca. Ta-ka jedność nie może ograniczyć się do mieszkania, jedzenia, pracy, i na trosce o te wartości poprzestawać.

Powstawanie jedności w płaszczyźnie wiary, miłości to długie i mozolne budowanie.

zadanie

Co myślisz o twojej wspólnotcie?

Co twoja wspólnota powiedziałaaby o tobie?

Imię i Nazwisko

data oddania

08

OCENY:

1. z każdego tematu jest ocena oraz ewentualne za odpowiedzi ustne (jeżeli się zobaczymy) plus prace dodatkowe (dla chętnych).
2. gdy wykonasz zadania w poniedziałek/wtorek - otrzymasz ocenę: +1, - w terminie +-0, - jeżeli wykonasz zadania bez względu na termin otrzymasz ocenę -1, - inne formy oceny do uzgodnienia. POWODZENIA.

email:
mirekc
-wirus
@o2.pl

strona:
retsat1.
com.pl/
wzorem
Jezus

klasa 2 LO RELIGIA
(29-31 III 2021)

NR.kat.w.PODR-43i55

DATA.realizacji-31.03.2021

43. POWOŁANIE ŚWIECKICH DO APOSTOLSTWA

Jezus Chrystus nieustannie powołuje do pracy w swojej winnicy, Jego wezwanie jest powszechne i nieodwołalne

Nie ma miejsca na bezczynność, bowiem zbyt wiele pracy czeka na wszystkich w winnicy Pańskiej. „Gospodarz” z jeszcze większym naciskiem powtarza wezwanie: „Idźcie i wy do winnicy” (por. ChL 3).

Jezus powołuje każdego we właściwy dla niego sposób

„Każdemu zaś z nas została dana łaska według miary daru Chrystusowego.(...) On też ustanowił jednych apostołami, innych prorokami, innych ewangelistami, innych pasterzami i nauczycielami, aby...” (Ef 4, 7.11-13)

Czym jest apostołstwo?

Apostołstwem jest realizacja wszelkiego dobra duchowego czy doczesnego, które da się osiągnąć. Celem apostołstwa świeckich powinno być przede wszystkim ukazanie światu czynem i słowem ewangelicznego orędzia Chrystusa.

Kim jest świecki?

„Przez pojęcie «świeccy» rozumie się (...) wszystkich wiernych, którzy nie są członkami stanu kapłańskiego i stanu duchownego prawnie ustanowionego w Kościele” (KK 31).

Chrzest jest podstawą wezwania i zaangażowania

Wedle biblijnego obrazu winnicy, świeccy, podobnie jak wszyscy inni członkowie Kościoła, są latoroślami, które trwają w Chrystusie, prawdziwym krzewie winnym, dawcy życia i żywicieli.

Płaszczyzny i miejsca uczestnictwa świeckich w posłudze i życiu Kościoła

„Świeccy mogą spełniać rozmaite posługi, urzędy i funkcje, przysługujące im w obrębie liturgii, przekazywania wiary i wewnątrz pasterskich struktur Kościoła, ...

ZADANIE

Wyjaśnij słowa:

SŁUŻĄC CZŁOWIEKOWI, TRZEBA ŻYĆ EWANELIĄ.

55. WYDARZENIE, KTÓRE NADAŁO SENS NASZEMU ISTNIENIU

09

Jezus rzeczywiście zmartwychwstał

Pan Jezus kilka razy zapowiedział swoją śmierć i po niej swoje zmartwychwstanie.

Po zmartwychwstaniu ciało Chrystusa było ...

Po zmartwychwstaniu ciało Chrystusa nabrało własności ducha. Jak to wiemy z dziesięciu objawień przekazanych przez apostołów, ciało Pana Jezusa po zmartwychwstaniu było: bez ciężaru, lotne, przenikające materię, przenoszące się z łatwością z miejsca na miejsce. Miało również cechy ciała uwielbionego (tzn. było nieśmiertelne i nie doznawało cierpień).

A jeśli Chrystus nie zmartwychwstał?

„Daremne jest nasze nauczanie, próżna także wasza wiara(...) Tymczasem jednak Chrystus zmartwychwstał jako pierwszy z tych co pomarli” (1 Kor 15, 14 .20).

Po zmartwychwstaniu Jezus ukazywał się ...

„Misterium zmartwychwstania Chrystusa jest wydarzeniem rzeczywistym, które posiadało potwierdzone historycznie znaki, jak świadczy o tym Nowy Testament. Już około 56 roku św. Paweł mówi o żywej tradycji Zmartwychwstania, którą przejął po swoim nawróceniu pod Damazkiem”. (KKK 639)

Znakiem Zmartwychwstania był pusty grób

Pierwszym elementem w ramach wydarzeń paschalnych jest pusty grób. Pusty grób stanowił dla wszystkich istotny znak. Jego odkrycie przez uczniów było pierwszym krokiem w kierunku rozpoznania samego faktu zmartwychwstania Chrystusa.

Kobiety stały się pierwszymi świadkami Zmartwychwstania

Maria Magdalena i pobożne kobiety, które przyszły, by dokonać namaszczenia ciała Jezusa, pogrzebanego pośpiesznie w Wielki Piątek wieczorem z powodu zbliżającego się szabatu, pierwsze spotkały Zmartwychwstałego. Były one pierwszymi zwiastunami Zmartwychwstania Chrystusa.

Jakie ciało zmartwychwstanie?

Umarli we własnych powstaną ciałach, tych, co teraz posiadają. Tożsamość ciała dotyczy tu nie tyle poszczególnych atomów i molekuł, ile raczej „cielesności”, czyli materii poddanej kształtującej mocy tej samej duszy.

Zadanie. • Przeanalizuj to, co uczyniłeś. Popatrz na efekty. Czy dostrzegasz tam wymiar powstania z martwych? Czy potrafisz się tym cieszyć i dziękować za to Bogu?

OCENY:

1. z każdego tematu jest ocena oraz ewentualne za odpowiedzi ustne (jeżeli się zobaczymy) plus prace dodatkowe (dla chętnych).
2. gdy wykonasz zadania w poniedziałek/wtorek - otrzymasz ocenę: +1,
- w terminie +-0,
- jeżeli wykonasz zadania bez względu na termin otrzymasz ocenę -1,
- inne formy oceny do uzgodnienia. POWODZENIA.

data oddania

Imię i Nazwisko

email:
mirekc
-wirus
@o2.pl

strona:
retsat1.
com.pl/
wzorem
Jezus

klasa 2 LO RELIGIA
(07-09 IV 2021)

NR.kat.w.PODR-44i45
DATA.realizacji-07.04.2021

44. MOJA MISJA W KOŚCIELE

Świeccy w Kościele

„Włączenie w Lud Boży, które następuje w chrzcie św., powoduje ściśle zjednoczenie z Chrystusem i Jego zbawczym posłannictwem do świata. Umocnienie związku z Chrystusem i Jego Kościołem ma miejsce w sakramencie bierzmowania, w którym udzielana jest szczególna moc Ducha Świętego do odważnego dawania świadectwa wiary”. (KK 31)

Misja

Sobór Watykański II podkreśla, że chrześcijanie „przez chrzest i bierzmowanie mają udział w prorockim, kapłańskim i królewskim urzędzie Jezusa” (KK 31). „Wszyscy są powołani do tego, aby przyczynić się do wzrostu i uświęcenia Kościoła” (KK 33). „(...) wy również, niby żywe kamienie, jesteście budowani jako duchowa świątynia, by stanowić święte kapłaństwo, dla składania duchowych ofiar, miłych Bogu przez Jezusa Chrystusa.(...) Wy zaś jesteście wybranym plemieniem,

Misja kapłańska

„Wchodząc do Ludu Bożego przez wiarę i chrzest, otrzymuje się uczestnictwo w szczególnym powołaniu tego ludu: w jego powołaniu kapłańskim”. (KKK 784) „Świeccy, jako poświęceni Chrystusowi i namaszczeni Duchem świętym, w przedziwny sposób są powołani i przygotowani do tego, aby rodziły się w nich zawsze coraz obfitsze owoce Ducha.

Misja prorocka

Nowy Testament określa wielokrotnie Jezusa jako Proroka zapowiedzianego przez Stary Testament. Często nazywany jest też Nauczycielem, światłością świata, prawdą. Jezus po to przyszedł na świat, aby dać świadectwo prawdzie. Jest On prawdą ostateczną o Bogu, człowieku i świecie.

Misja królewska

Królowanie Boga przychodzi w Jezusie Chrystusie, w Jego krzyżu i wywyższeniu, stąd Nowy Testament nazywa Chrystusa Królem.(...) Jego królewskość polega na tym, że daje świadectwo prawdzie.

Napisz jaka jest Twoja Odpowiedzialność za Kościół

Każdego chrześcijanina powinna cechować szeroko pojęta odpowiedzialność za Kościół, a więc odpowiedzialność za drugiego człowieka: w szkole, w grupie rówieśniczej, w rodzinie, w parafii. Ludzie świeccy są pełnoprawnymi członkami Kościoła, objętymi Jego tajemnicą i obdarzonymi specyficznym powołaniem, którego celem jest szukanie Królestwa Bożego. Zajmując się sprawami świeckimi, powinni kierować nimi po myśli Bożej.

Świeccy uobecniają w Kościele zarówno problemy, nadzieje i oczekiwania, jak i lęki i troski świata, szukając na nie zarazem odpowiedzi płynącej z ducha Ewangelii. Kierując się wiarą, powinni współkształtować życie wspólnoty parafialnej i całego Kościoła.

45. NIEBEZPIECZEŃSTWO ZAGUBIENIA SIĘ W WIERZE

10

Słownikowa definicja sekty nie jest zbyt alarmująca w swym wydźwięku.

Jest to grupa religijna posiadająca własny indywidualny światopogląd, wyodrębniona z jakiegokolwiek religii, lub związek wyznaniowy, który oderwał się od któregoś z Kościołów i przyjął własne zasady organizacyjne. Charakteryzuje się ostrą izolacją względem otoczenia, wynikającą z własnego, odrębnego, najczęściej opozycyjnego systemu wartości i z mocno akcentowaną rolą przywódcy. Grupę cechują bardzo silne więzi wewnętrzne, praktycznie dla jej członków jedyne, oraz wymóg bezwzględnej lojalności.

Sekty powstawały i powstają w łonie wszystkich wielkich religii. Wiele z nich powołuje się na Biblię, inne wywodzą się z buddyzmu czy hinduizmu, jeszcze inne mają charakter gnostyczny” (w tym liczne „kościół” scjentyczne).

Nici konstrukcyjne

Człowiek jest z natury osobą religijną. Instynktownie szuka więc świętości i tajemnicy. Jeśli nie potrafi odnaleźć ich w swoim środowisku, może te poszukiwania duchowe skierować na niewłaściwy tor. Sekta jawi się wówczas człowiekowi jako oaza doświadczenia Boga. Wynika to często z analfabetyzmu religijnego i braku pogłębionej znajomości własnej wiary.

„Nici koncentryczne”. Cechy

Doktryna sekty opiera się na autorytecie założyciela, chociaż często jej inicjatorzy odwołują się do świętych ksiąg religijnych. Kształtują wizerunek charyzmatycznego przywódcy. Posiada on najczęściej wyjątkową moc i jest jedynym interpretatorem świętych ksiąg, np. Biblii. W związku z tym w sektach nie ma miejsca na swobodę myślenia, niezależność postępowania czy też własne interpretacje.

Oferta

Sekty oferują zainteresowanie każdą osobą. Wydobywają zatem z anonimowości, dając szansę przynależności do elity. Wychodzą naprzeciw człowiekowi w sposób na pozór serdeczny, wspierają w dążeniach do współuczestnictwa, odpowiedzialności, zaangażowania. Ukazują siebie jako jedyną drogę w pełnym chaosie świata.

Cena

Zaproszenie do sekty ma charakter werbunkowy, mimo sympatycznego opakowania, posiada cechy niedoinformowania lub dezinformacji (zatajenie lub kłamstwo). Ta nieuczciwa niejawność nie jest dostrzeżona przez kandydata, stąd jest wykroczeniem przeciwko wolności jego sumienia oraz zamachem na jego wolność religijną. Potem następuje manipulacja psychiczna. Deformacja kandydata następuje w trzech etapach: zawładnięcia, destrukcji, rekonstrukcji.

ZADANIE. WYJAŚNIJ WYTLUSZCZONE ZDANIE PONIŻEJ.

Odwaga w myśleniu, przekraczanie schematów, poszukiwanie prawdy, chęć budowania lepszego świata, tworzenie wspólnot, obdarowywanie przyjaźnią nadaje sens życiu. Różne są ścieżki tych duchowych poszukiwań. **Ważne jest, aby „ludziom pomagać w uświadomianiu sobie, że są kimś jedynym, kochanym przez osobowego Boga, że każdy z nas ma własną historię od narodzin, poprzez śmierć do zmartwychwstania.** (...) Szczególną uwagę należy zwrócić na wymiar przeżyciowy, tzn. osobiste odkrywanie Chrystusa poprzez modlitwę i życie zaangażowane” (DW). Wówczas nie zapłaczą się w misterną pajęczynę zastawioną przez sekty.

OCENY:

1. z każdego tematu jest ocena oraz ewentualne za odpowiedzi ustne (jeżeli się zobaczmy) plus prace dodatkowe (dla chętnych).
2. gdy wykonasz zadania w poniedziałek/wtorek - otrzymasz ocenę: +1,
- w terminie +-0,
- jeżeli wykonasz zadania bez względu na termin otrzymasz ocenę -1,
- inne formy oceny do uzgodnienia. POWODZENIA.

data oddania

Imię i Nazwisko

IMIĘ I NAZWISKO KLASA 2LO

LUTY

KARTA – 01

01. Kościół jest wspólnotą, w której każdy z nas ma swoje jedyne i niezastąpione miejsce. Warto, abyśmy o tym pamiętali, że Kościół budujemy wszyscy, każdy z nas w swojej konkretnej sytuacji życiowej. Zadanie to realizujemy poprzez udział w trzech misjach całego Kościoła.

Misja kapłańska [prawda/fałsz]

Misja prorocka [P/F]

Misja królewska [P/F]

Misja misyjna [P/F]

KARTA - 02

02. Kościół jest:

A) jeden [P/F]

B) święty [P/F]

C) powszechny [P/F]

D) apostołski [P/F]

KARTA - 03

03. Pismo święte i Ojcowie Kościoła kładą nacisk szczególnie na trzy formy pomocy na drodze nawrócenia. Są nimi: post, modlitwa i jałmużna (por. Tb 12, 8).

PRAKTYKUJEMY JE SZCZEGÓLNIE:

A) w Wielki Post [P/F]

B) w okresie Wielkanocnym [P/F]

C) przez cały rok [P/F]

KARTA - 04

04. Kościoła katolicki jest: wspólnotowy, służebny i otwarty [P/F]

MARZEC

KARTA - 05

05. Dokończ zdania:

A) ŚWIĘTY, TO

B) ŻYĆ SŁOWEM BOŻYM, TO

KARTA - 06

06. Kościół uważa Maryję za najdoskonalszy wzór i świadectwo wiary, miłości i doskonałego zjednoczenia z Chrystusem. Powinniśmy Ją

naśladować: w zasłuchaniu się w słowo Boże, w rozważaniu słowa Bożego i czynieniu go światłem swojej drogi; [P/F]

KARTA - 07

07. Dlaczego Chrystusowe prawo miłości można nazwać prawem wolności?

A) Człowiek wierzący autorytet znajduje w Bogu [P/F]

B) Uczymy się miłości od Boga [P/F]

C) Miłować to znaczy być wolnym [P/F]

D) bo wszystko wolno [P/F]

08. Wezwani jesteśmy do pełni życia. Doskonałość życia chrześcijańskiego najlepiej wyraża się w trzech cnotach mających swe źródło w Bogu i stąd noszące nazwę Boskich: w

A) wierze, [P/F]

B) nadziei [P/F]

C) i miłości. [P/F]

D) oraz skromności [P/F]

Te cnoty są „rozlane w sercach naszych przez Ducha Świętego, który został nam dany” (Rz 5, 5).

KARTA - 08

09. Bożych błogosławieństw jest:

A) 8

B) 6

C) 10

KARTA - 09

10. Jezus rzeczywiście zmartwychwstał [P/F]

KARTA 10.

11. Ważne jest, aby „ludziom pomagać w uświadamianiu sobie, że są kimś jedynym, kochanym przez osobowego Boga, że każdy z nas ma własną historię od narodzin, poprzez śmierć do zmartwychwstania. (...) Szczególną uwagę należy zwrócić na wymiar przeżyciowy, tzn. osobiste odkrywanie Chrystusa poprzez modlitwę i życie zaangażowane” (DW). Wówczas nie zapłaczą się w misterną pajęczynę zastawioną przez sekty. [P/F]

1. Pomocne materiały są na stronie:

<http://retsat1.com.pl/wzoremJezus/religia---online.html>

2. Po wykonaniu poleceń odsyłasz prace przez Messenger’a lub e-mailem mirekc-wirus@o2.pl

3. Ostateczny termin oddania prac upływa we wtorek o godz. 11:30.

4. Brak prac będzie skutkował jedną oceną ndst - za każdy miesiąc - oczywiście będzie można poprawić w późniejszym terminie

email:
mirekc
-wirus
@o2.pl

strona:
retsat1.
com.pl/
wzorem
Jezus

klasa 2 LO RELIGIA
(12-16 IV 2021)

NR.kat.w.PODR-46i47

DATA.realizacji-14.04.2021

47. MODLI SIĘ SERCE

11

46. CZY CHCESZ NAUCZYĆ SIĘ MODLIĆ?

Całe ludzkie działanie, zarówno świadome jak i impulsywne, w większości jest odpowiedzią na przeżywane potrzeby. Ludzkie dążenia - to dążenia do zaspokojenia potrzeb, jeżeli nie własnych, to potrzeb ludzi najbliższych lub kochanych. Potrzeby przejawiają się przeżyciem uczuciowym. Głód, pragnienie, bezpieczeństwo. Pojawiają się wraz z pierwszym oddechem, rosną razem z człowiekiem, podlegają rozwojowi. Mówimy o potrzebach elementarnych (np. potrzeba pokarmu, wypoczynku) oraz o potrzebach wyłącznie ludzkich, duchowych - twórczości, rozwoju.

Najwyższą potrzebą człowieka jest potrzeba religijna. Spośród wszystkich istot żywych doświadcza jej tylko człowiek. Stanowi ona integralną część człowieczeństwa. Badania archeologiczne dotyczące czasów najdawniejszych dowodzą, że ludzie zawsze potrzeby tej doświadcza. E. Sujak, Życie jako zadanie, Kraków 1982.

Fenomen modlitwy

Potrzeba religijności od najdawniejszych czasów, potwierdzona badaniami archeologicznymi i antropologicznymi, przejawiała się przede wszystkim w ofierze oraz w modlitwie. Okazało się, że modlitwa jest zjawiskiem powszechnym, niezależnym od znaczących różnic między poszczególnymi religiami. Babilończycy, Grecy, Aztekowie - przeczuwali istnienie Boga, szukali kontaktu z Nim. Nie znając Objawienia, stworzyli całe rzesze bóstw, które adorowali, prosili o przychyłność. Zanoszonym słowem towarzyszyły określone postawy ciała i gesty dłoni.

Modlitwa Ludu Bożego

Biblia rzuciła nowe światło na zjawisko modlitwy. O ile w religiach pogańskich bóstwo było adresatem ludzkich pragnień i prośb - o tyle w Starym Testamencie pojawił się element całkowicie nowy i absolutnie wyjątkowy. Żywy, Prawdziwy Bóg sam rozpoczął ten niezwykły dialog - modlitwę: **(Pwt 4, 1.6-8 - patrz kod QR)**.

Modlitwa Ludu Bożego ma więc charakter odpowiedzi posłuszeństwem na Boże wezwanie i Jego zbawcze słowa. Inicjatorem modlitwy nie jest już człowiek, ale sam Bóg.

Nauczyć się modlitwy można tylko, modląc się.

Ci, którzy umieli się modlić, nie nauczyli się tej sztuki na drodze jakichś specjalnych i skomplikowanych studiów. Nauczyć się modlitwy można tylko modląc się i ktokolwiek będzie się wytrwale modlił, ten się nauczy modlitwy. Biedą naszą nie jest to, że nie wiemy, co mamy czynić, ale że nie czynimy tego, co wiemy, że jest dobre i że czynić to powinniśmy. Wiele wątpliwości i niejasności roz wieva się przez odważną decyzję wykonania tego, co już wiemy. Aby zobaczyć, co znajduje się za zakrętem, nie należy długo rozprawiać, ale należy do tego zakrętu dojść, a wówczas bez wysiłku zobaczy się, co dalej. Tak jest i w życiu duchowym. Problemy nasze rozwiązuje się w marszu, a bez marszu rozwiązać się nie mogą. Trzeba zawierzyć Temu, który nas powołał, i iść.

ZADANIE. DOKONAJ INTERPRETACJI SŁÓW: Trudno uwierzyć, by na prawdę miłował Boga ten, kto nie ma dla Niego czasu.

Miłość istotą modlitwy

Istotą modlitwy nie jest cisza, lecz miłość, ponieważ polega ona na zwróceniu uwagi na stosunek łączący nas z Bogiem. Otóż miłość wyznawana w głębi serca objawia się także w czynach. Sposób, w jaki żyjemy, pracujemy, poświęcamy się, ujawnia ożywiającą nas miłość. Tylko to, co robimy z egoizmu, ze złośliwości, a także to, czego nie robimy, mimo że powinniśmy, liczy się jako minus w całym bilansie naszego życia. Całe bowiem życie jest relacją do Boga - łącznie ze swymi najmocniejszymi zaangażowaniami doczesnymi.

Zgodzenie się na działanie i na pracę w konkretnych warunkach naszego ludzkiego bytu - to zgodzenie się na swój związek z Bogiem - w realizacji tego, co On pragnie dokonać w świecie. (...) Jeżeli włączam się we wspólnotę działania z Bogiem, moje czyny i całe moje życie stają się modlitwą. Y. Raguin, Modlić się w godzinie, która jest, Poznań 1983.

Biblijne rozumienie pojęcia: serce

Serce - prawdopodobnie najważniejsze określenie o charakterze antropologicznym w Biblii Hebrajskiej, odnoszące się niemal wyłącznie do serca ludzkiego (w takim znaczeniu występuje 814 razy). Fizyczna czynność serca, choć rzadko wymieniana, była uważana za przyczynę poruszania się członków ciała ludzkiego. Ustanie pracy serca oznaczało paraliż, lecz nie śmierć. Jedzenie wzmacniało serce ludzkie i pozwalało mu odzyskać utracone siły. Niedostępność serca pomaga zrozumieć takie określenia, jak „w sercu mórz” oraz „serca nieba”, oznaczające rejony, które nie mogą być zbądane przez człowieka. Serce uznawano za ośrodek emocji, uczuć, nastrojów i namiętności. Stary Testament pojmuje serce jako siedlisko osobowości ludzkiej. Łączy je z radością, przychylnością, troską, smutkiem, rozdrażnieniem, miłością, odwagą i lękiem. Dumne serce prowadzi do arogancji, która stanowi jaskrawe przeciwieństwo cichego i pokornego serca Jezusa.

Nauka Kościoła

„Skąd pochodzi modlitwa człowieka? Niezależnie od tego, jaki jest język modlitwy (gesty, słowa), zawsze modli się cały człowiek. Aby jednak określić miejsce, z którego wypływa modlitwa, Pismo Święte mówi niekiedy o duszy lub o duchu, najczęściej zaś o sercu (ponad tysiąc razy). Modli się serce. Jeśli jest ono daleko od Boga, modlitwa pozostaje pusta”. (KKK 2562)

Pan wychodzi nam naprzeciw, ale ostatecznie decyzja należy do nas. Bóg zawsze szanuje człowieka i jego wolność. A zatem od nas zależy, jakie będzie serce:

- z kamienia - zamknięte na dialog z Bogiem;
- czy z ciała - gotowe na spotkanie z miłującym Ojcem?

ZADANIE. NAPISZ JAK ROZUMIESZ STWIERDZENIE: „Modlitwa wypływająca z głębi serca nie pozostaje bezowocna, lecz jest prawdziwym spotkaniem, przymierzem między Bogiem a człowiekiem.”

OCENY:

1. z każdego tematu jest ocena oraz ewentualne za odpowiedzi ustne (jeżeli się zobaczmy) plus prace dodatkowe (dla chętnych).
2. gdy wykonasz zadania w poniedziałek/wtorek - otrzymasz ocenę: +1,
- w terminie +-0,
- jeżeli wykonasz zadania bez względu na termin otrzymasz ocenę -1,
- inne formy oceny do uzgodnienia. POWODZENIA.

data oddania

Imię i Nazwisko

email:
mirekc
-wirus
@o2.pl

strona:
retsat1.
com.pl/
wzorem
Jezus

klasa 2 LO RELIGIA
(19-23 IV 2021)

NR.kat.w.PODR-48i49

DATA.realizacji-21.04.2021

48. JEZUS CHRYSTUS MISTRZEM MODLITWY

Jak automat?

Tyle się modliłem, byłem pewien, że to otrzymam. Przecież to nie było zbyt wiele, nie oczekiwałem gwiazdki z nieba, ale rzeczy dla mnie ważnej, potrzebnej i dobrej. Wiem, że nie powinienem traktować modlitwy jak transakcji zawieranej z automatem do kawy. Nie oczekuję, że po „wrzuceniu” odpowiedniej liczby modlitw otrzymam zamówiony wcześniej towar.

Ale jak Bóg mógł pozostać obojętnym na moje wołanie? A może to nie obojętność? Przecież wie lepiej, czego ja naprawdę potrzebuję.

W końcu Bóg nie jest niewolnikiem na moich usługach.

Należy modlić się do Boga nie tylko wypowiadając poprawne formuły teologiczne, ale również w sposób piękny i godny. Św. Jan Paweł II.

Nauczyciel modlitwy

Modlitwa Jezusa przed zbawczymi wydarzeniami, których wypełnienie zleca Mu Ojciec, jest pokornym i ufym powierzeniem się Jego ludzkiej woli - miłującej woli Ojca.

Chrystus we wszystkim „słucha” Ojca, przebywa z Nim w osobistej modlitwie w całkowitym oddaniu się i zjednoczeniu swej woli z wolą Ojca. Wola Boga dla Chrystusa jest wszystkim. Pragnie ją wypełniać dokładnie i wiernie. Pełne synowskiej miłości posłuszeństwo stanowi istotną strukturę Jezusowej modlitwy jako odpowiedzi dawanej Ojcu przez całe życie.

ZADANIE. Wyjaśnij wytłuszczone zdanie - **Modlitwa jest wyrazem, owocem i narzędziem naszej miłości do Boga.**

W żadnym razie nie jest handlowaniem z Nim, wymuszaniem upragnionych korzyści.

Artysta duchowy chce poznać rysy twarzy Mistrza, kształt powiek i głębię oczu Chrystusa.

Jest taka modlitwa, która Bogu pozwala się przyjrzeć. Wystawiony w Najświętszym Sakramencie pozwala się oglądać. Tak długo, jak zechcesz, aż do nauczania się na pamięć serca Jego twarzy, kreski uśmiechu i Bożej powagi.

49. KOŚCIÓŁ WEZWANY DO MODLITWY

12

Modlitwa powszechna przekracza czas i przestrzeń, ogarnia wszystkich ludzi, cały świat i kosmos, teraźniejszość i przyszłość. Ułatwia zgromadzeniu wyjście z własnego „małego światka” i doprowadza ku ostatecznemu zgromadzeniu wokół Pana całego stworzenia, gdy Bóg będzie „wszystkim we wszystkim”.

Modlitwa wiernych ma ustaloną strukturę. Prośby nie powinny być wygłaszane chaotycznie, lecz według pewnego z góry ustalonego ramowego planu, gwarantującego ład i zachowanie właściwej harmonii. Postulowany przez Ogólne wprowadzenie do Mszału rzymskiego układ zbiera wszystkie intencje w czterech grupach:

1. W potrzebach całego Kościoła. Do tej kategorii należą modlitwy za papieża, kolegium biskupów, rządce diecezji, rozwój Kościoła, problemy misji, powołań kapłańskich i zakonnych, zjednoczenie chrześcijan.

2. W potrzebach społeczności świeckiej. W tej serii prób przedkłada Bogu wszystkie ważne problemy dzisiejszego świata: pokój, wolność, poszanowanie praw człowieka, rozwój człowieka i narodów, sprawiedliwość międzynarodową, postęp gospodarczy, ekonomiczny, naukowy i duchowy. Szczególne znaczenia ma modlitwa za kierujących państwami, prośba o rządy mądre i sprawiedliwe, zgodne z planami Bożymi. Tę grupę intencji można by streścić najkrócej apelem papieża Jana Pawła II z jego mowy inauguracyjnej pontyfikatu: „Otwórzcie na oścież drzwi dla Chrystusa”. Skoro Kościół - jak uczy Vaticanum II - „kroczy razem z całą ludzkością i doświadcza tego samego losu ziemskiego co świat” oraz „istnieje w nim jako zaczyn i niejako dusza społeczności ludzkiej” (KDK 40), to jest zobowiązany do tego, by interesował się wszystkimi wielkimi sprawami całej ludzkości i polecał je Bogu w modlitwie.

3. Za tych, którzy się znajdują w trudnościach życiowych. Tu jest miejsce na modlitwę w intencji wszystkich cierpiących: za wszystkie narody ubogie, gospodarczo nierozwinięte, cierpiące głód, nęcfę lub niesprawiedliwość; za ofiary kataklizmów; rozbite rodziny, ofiary nałogów (alkoholizm, narkomania) i wypadków drogowych; za więźniów, konających, zmarłych, chorych, samotnych itp.

4. Za wspólnotę miejscową. W końcu modlitwa powszechna otwiera się na aktualne problemy lokalnej wspólnoty wierzących i konkretnego zgromadzenia liturgicznego. Nie można oczywiście wykluczyć ze wspólnej modlitwy spraw jednostek (tu jest też miejsce na wspólną modlitwę w intencji, w której ofiarowana jest Msza), na pierwsze miejsce jednak wysunąć trzeba sprawy jednoczącej i budującej miejscową wspólnotę.

Modlitwa wiernych jest przeto rzeczywiście modlitwą powszechną, uniwersalną. Wszystkie problemy świata przedkłada się w pokornym i ufym wołaniu za pośrednictwem Chrystusa - Ojca Niebieskiego.

ZADANIE. Ułóż jedno wezwanie Modlitwy wiernych.

OCENY:

1. z każdego tematu jest ocena oraz ewentualne za odpowiedzi ustne (jeżeli się zobaczymy) plus prace dodatkowe (dla chętnych).
2. gdy wykonasz zadania w poniedziałek/wtorek - otrzymasz ocenę: +1,
- w terminie +-0,
- jeżeli wykonasz zadania bez względu na termin otrzymasz ocenę -1,
- inne formy oceny do uzgodnienia. POWODZENIA.

data oddania

Imię i Nazwisko

email:
mirekc
-wirus
@o2.pl

strona:
retsat1.
com.pl/
wzorem
Jezus

klasa 2 LO RELIGIA
(26-30 IV 2021)

NR.kat.w.PODR-50i51

DATA.realizacji-28.04.2021

13

50. MODLITWA DROGĄ DO BOGA

Jan Kochanowski Pieśń XXV (fragment). Czego chcesz od nas, Panie, za Twe hojne dary? Czego za dobrodziejstwa, którym nie masz miary? Kościół Cię nie ogarnie, wszędy pełno Ciebie, I w otchłaniach, i w morzu, na ziemi, na niebie.

Cyprian Kamil Norwid Modlitwa (fragment) Przez wszystko do mnie przemawiałeś - Panie, Przez ciemność burzy, grom i przez świtanie; Przez przyjacielską dłoń w zapasach z światem, Pochwałą wreszcie - ach - nie Twoim kwiatem ...

Julian Tuwim Chrystusie ... Jeszcze się kiedyś rozsmucę. Jeszcze do Ciebie powrócę, Chrystusie ... Jeszcze tak strasznie zapłaczę, Że przez łzy Ciebie zobaczę, Chrystusie ... I taką wielką żałobą Będę się żalił przed Tobą, Chrystusie ... Że duch maj przed Tobą klęknie, I wtedy-serce mi pęknie, Chrystusie ...

Błogosławieństwo i adoracja to postawa modlitewna, w której następuje wymiana darów między Stwórcą a stworzeniem.

Modlitwa prośby. Ogromna większość naszych modlitw kojarzy się z prośbą. Przez modlitwę prośby dajemy świadectwo naszej wiary w moc Boga, w całkowitą naszą od Niego zależność oraz w Jego ojcowską nad nami opiekę.

Modlitwa wstawiennicza jest odmianą modlitwy prośby. W tym wypadku bardzo upodobniamy się do Jezusa, który jest jedynym wstawiającym się u Ojca za wszystkich ludzi, a szczególnie za grzeszników.

Modlitwa dziękczynienia jest odpowiedzią człowieka na udzielone dary. Jeśli Bóg przyjmuje każdą naszą prośbę i nie zostawia jej bez odpowiedzi, to słuszne jest, abyśmy zawsze o tym pamiętali i często zanosili do Niego modlitwę dziękczynną.

Modlitwa uwielbienia jest taką formą modlitwy, w której człowiek nie myśli o sobie, ale przede wszystkim o samym Bogu, o Jego wielkości, wspaniałości, miłości i całkowitej od Niego zależności.

„A gdy się modlić będziecie”

Wejść w rozmowę, to znaczy wystawić na próbę swoje dotychczasowe stanowisko: zgodzić się na to, że - być może - zostanie ono potwierdzone, że hierarchia wartości zostanie jeszcze bardziej wzmocniona, a poglądy pogłębione; ale wejść w rozmowę, to znaczy również zdecydować się na ryzyko: że trzeba będzie ustąpić z zajmowanych pozycji, zrezygnować z głoszonych poglądów, dokonać przesunięć w hierarchii wartości, zmienić sposób patrzenia na siebie i innych.

Wejść w rozmowę, to znaczy, że może trzeba będzie przyjąć za swoje coś, co dotąd było mi obce. A może nawet - że trzeba będzie stać się innym człowiekiem.

Modlitwa jest rozmową z Bogiem.

ZADANIE. DLACZEGO mówimy, że modlitwa to rozmowa z Bogiem?

51. „ZOSTAŃ Z NAM PANIE”

Wartość uczestnictwa w niedzielnej Mszy świętej

Przyczyną zaniedbania się w chodzeniu do kościoła nie jest na ogół ignorancja. Katolicy dzisiejsi są na ogół świadomi nieskończonej wartości Mszy Świętej. Ktoś może wiedzieć, czym jest Msza Święta, a jednak do kościoła chodzić rzadko.

Warto przemyśleć kilka argumentów uświadamiających nam wartość konieczności uczestnictwa w niedzielnej Mszy Świętej. (...) Osią każdego z nich jest jakiś symbol i może dlatego są one tak odporne na przemijanie. (...)

Symbol rodziny. Kościół jest rodziną. Ojcem w tej rodzinie jest sam Bóg. Najstarszy Brat, Jezus Chrystus, życie swoje za nas oddał. Dla siebie wzajemnie jesteśmy braćmi i siostrami.

Otóż więc rodzinna ma to do siebie, że trzeba ją podtrzymywać. W przeciwnym razie słabnie, a może nawet zaniknąć w ogóle.

Symbol zaproszenia. Ten symbol stosuje się najczęściej do takich sytuacji, kiedy komuś obiektywne trudności nie pozwalają regularnie chodzić do kościoła. Może to być nadmiar obowiązków rodzinnych lub zawodowych, odległość do kościoła, przepełnienie itp. Wątek podstawowy tego symbolu zaczerpnięty jest z Ewangelii o zaproszonych na ucztę.

Symbol zakochania. Jest to modyfikacja poprzedniego symbolu. Wyobraźmy sobie, że chłopiec powtarza swojej dziewczynie: „kocham cię”, ale zarazem trudno znaleźć mu czas dla niej i w ogóle ją zaniedbuje. (...) Dziewczyna dobrze o tym wie, że jego zająęcia są naprawdę ważne. A mimo to wyciąga wnioski, że on jej po prostu nie kocha. I ma rację.

Symbol drogi. Życie chrześcijanina jest drogą. Dążymy do różnych celów, ważnych i mniej ważnych. Celem bezwzględnie najważniejszym jest życie wieczne. Żeby je osiągnąć, należy- tak jak Chrystus - iść swoją drogą, dobrze czyniąc. Wbrew pozorom nie jest to droga łatwa.

Symbol szkoły. Ten symbol pokazuje wartość niedzielnej Mszy Świętej od jeszcze innej strony. Chodzi o to, że z mądrością jest zupełnie inaczej niż z wiedzą: nie można nauczyć się jej raz na zawsze, trzeba się jej uczyć przez całe życie. (...) ucząc się mądrości, warto mieć jakiś układ odniesienia, który będzie człowieka inspirował w szukaniu mądrości, a zarazem sprawdzał wartość mądrości już zdobytej. Toteż doprawdy szkoda, jeśli katolik zaniedbuje się w uczęszczaniu do tej cudownej szkoły.

Symbol owczarni

Osią tego symbolu są słowa Chrystusa, że owce znają głos Pasterza i słuchają go (J 10, 3-5). Owca, która nie reaguje na nawoływanie Pasterza i odłącza się od owczarni, naraża się na śmiertelne niebezpieczeństwo.

Opuszczenie niedzielnej Mszy Świętej jest jakby wyłączeniem się z Kościoła.

Dlatego człowiekowi jest potrzebny czas święty. Chwila oderwania się od doczesności, aby wrócić do niej pogłębionym. Uświadamiamy sobie wówczas, że nie samym chlebem, nie samą karierą, nie samą zabawą i nie samym trudem człowiek żyje. Że zarówno praca na chleb, jak zabawa i cierpienie mają - po winny mieć - swój głębszy sens.

ZADANIE. Napisz jak rozumiesz poniższy tekst.

Ze zaś Msza Święta jest nie tylko świętem, ale świętem szczególnego rodzaju - bo sam Chrystus pracuje wówczas w nas, aby nas głębiej wkorzenić w rzeczywistość - tego chrześcijaninowi nie trzeba chyba przypominać ani udowadniać.

OCENY:

1. z każdego tematu jest ocena oraz ewentualne za odpowiedzi ustne (jeżeli się zobaczmy) plus prace dodatkowe (dla chętnych).
2. gdy wykonasz zadania w poniedziałek/wtorek - otrzymasz ocenę: +1, - w terminie +0, - jeżeli wykonasz zadania bez względu na termin otrzymasz ocenę -1, - inne formy oceny do uzgodnienia. POWODZENIA.

data oddania

Imię i Nazwisko

email:
mirekc
-wirus
@o2.pl

strona:
retsat1.
com.pl/
wzorem
Jezus

klasa 2 LO RELIGIA (04-07 V 2021)

NR.kat.w.PODR-56i dodat
DATA.realizacji-05.05.2021

56. PROWADŹ NAS, PANIE

Być autentycznym chrześcijaninem to zawierzyć Bogu całe swoje życie

Oparcie się na Bogu jako zawierzenie nie będzie w pełni czyste, jeżeli nie przyjmie formy zdania się na Boga. Może bowiem być tak, że zawierzysz Mu, licząc, że On zrealizuje twoją wolę. Panie Boże, zawierzam Ci, bądź wola moja - jest to przecież ciągle szukanie siebie. Oparcie się na Bogu musi stać się zdaniem się na Niego.

Wyrażać się będzie: Panie, niech będzie tak, jak Ty chcesz, ponieważ Ty kochasz mnie i wiesz najlepiej, co jest mi potrzebne, i co potrzebne jest tym, których kocham, za których się modłę. W życiu wewnętrznym i w naszym dążeniu do Boga zawierzenie ma stawać się całkowitym zdaniem się na Pana.

Teologia życia wewnętrznego mówi, że dopiero zdanie się na Boga rodzi wewnętrzny pokój człowieka. Nie ma innej drogi do pokoju jak tylko pełne zdanie się na Jego wolę, to znaczy na Jego miłość.

Moją drogę do Boga muszą określać następujące czasowniki:

1. Tęsknić, wołać, modlić się.
2. Próbować, usiłować, trudzić się.
3. Ufać, ufać, ufać!
4. Cierpliwie zgadzać się z wolą Bożą, umierać.
5. Lękać się siebie, być nieufnym wobec siebie, podejrzliwym i

ostrożnym wobec różnych „natchnień”, wychodzących z głębi podświadomości. ks. Franciszek Blachnicki

Jezus zostawił swoim uczniom wiele wskazań, jak powinni żyć i postępować.

(Mt 5, 44-45)

(Mt 6, 24)

(Mt 5, 21-22a)

(Mt 7, 21)

(Mt 9, 36-38)

(Mt 11, 28)

(Mt 14, 27)

(Mt 16, 15-16)

(Mt 16, 24)

58. PISMO ŚWIĘTE KSIĘGĄ OBJAWIENIA

Biblia, Pismo św., Stary i Nowy Testament, Stare i Nowe Przymierze to nazwy tej samej, jedynej, wyjątkowej, świętej Księgi, której autorami są Bóg i człowiek. Jeżeli chcesz usłyszeć, jak Bóg przemawia do człowieka, to otwórz tę Księgę i czytaj. On chce być przez ciebie poznawany. Pragnie, byś wiedział, że JEST oraz jaki JEST. Dlatego wybrał pewnych ludzi, aby spisali dla innych to, co uczynił z miłości do człowieka. W ten sposób przemawiał do nich przez tysiące lat. Dziś chce mówić również do ciebie. Czytaj więc Biblię, a odnajdziesz w niej własną twarz, własne życie, i dostrzeżesz, jak Bóg w nim działa.

„Lata i wieki przychodzą i mijają, a z nimi nadchodzą i odchodzą ludzie, lecz Pismo święte pozostaje; jest ono niejako drogowskazem Bożym, manuskrytem Boskim, który wszyscy w pielgrzymce życia swego doczesnego czytać powinni, by z drogi objawienia nie zbończyć”. (św. Augustyn)

Mówiąc o kanonie ksiąg Pisma św. i o ich kanoniczności, mamy na myśli fakt, że właśnie te, a nie inne księgi zostały uznane za natchnione przez Boga i weszły do Biblii. Stanowią one tym samym regułę wiary i moralności (słowo „kanon” znaczy tyle co „reguła” lub „norma”).

Trzeba bowiem wiedzieć, że zarówno w dziejach narodu izraelskiego, jak i w początkach chrześcijaństwa pojawiło się wiele pism religijnych, które powoływały się na rzekome autorstwo uznanych religijnych autorytetów: proroków czy apostołów, chociaż nie były ich dziełem. Np. poza czterema znanymi EWANGELIAMI istnieją jeszcze pseudo-Ewangelie, noszące w swych tytułach imiona różnych apostołów, ale nie ma podstaw, aby je uznać za natchnione. Są to tzw. apokryfy.

Decydującą rzeczą w uznaniu jakichś pism za natchnione przez Boga była ich autentyczność. Księgi Nowego Testamentu są dziełami apostołów lub ich uczniów, których imiona noszą, przynajmniej w tym znaczeniu, że ich treść pochodzi od wymienionych autorów, chociaż jakby z „drugiej ręki”. W ten sposób sekretarzem i „piórem” św. Piotra był Marek, a św. Pawła - Łukasz.

Kto uznawał księgi biblijne za kanoniczne? Kto je „zaliczał” do Pisma św.? Dla Starego Testamentu hyla to tradycja żydowska, dla Nowego - tradycja chrześcijańska, tzn. przekonanie o ich autentyczności. Jakie istniało wśród pierwszych chrześcijan, a sięga to jeszcze czasów apostołów.

Kościół dokładnie bada i podaje do wierzenia tylko to, co jest zgodne z całą Biblią i Tradycją Kościoła. Pismo święte zawiera słowo Boże, a ponieważ jest natchnione, jest prawdziwie słowem Bożym”. (Konstytucja „Dei verbum”, 24)

ZADANIE. Wypisz skróty ksiąg biblijnych w NOWYM TESTAMencie.

OCENY:

1. z każdego tematu jest ocena oraz ewentualne za odpowiedzi ustne (jeżeli się zobaczmy) plus prace dodatkowe (dla chętnych).
2. gdy wykonasz zadania w poniedziałek/wtorek - otrzymasz ocenę: +1,
- w terminie +-0,
- jeżeli wykonasz zadania bez względu na termin otrzymasz ocenę -1,
- inne formy oceny do uzgodnienia. POWODZENIA.

email:
mirekc
-wirus
@o2.pl

strona:
retsat1.
com.pl/
wzorem
Jezus

klasa 2 LO RELIGIA (17-21 V 2021)

kat.dodatk.

DATA.realizacji-19.05.2021

61. PISMO ŚWIĘTE A NAUKI PRZYRODNICZE

„Wierzę, że Bóg na początku stworzył z niczego pramaterię, że dał jej siłę, porządek i dynamikę. Wierzę, że według Jego woli z materii w ciągu wielu miliardów lat rozwinęło się życie: najpierw życie roślin, z tego życie zwierząt w coraz to wyższych formach, a w końcu w ciągu miliardów lat powstało życie ludzi - nas, którzy potrafimy myśleć, chcieć i kochać”. (z czasopisma młodzieżowego)

„Nigdy nie negowałem egzystencji Boga. Wierzę, że teoria ewolucji da się absolutnie pogodzić z wiarą w Niego”. (Karol Darwin)

„Nauka bez wiary jest kulawa, wiara bez nauki jest ślepa”. (Albert Einstein)

„Ludziom nauki powierzona została szczególna odpowiedzialność za prawdę - dążenie do niej, jej obrona i życie według niej”. (Jan Paweł II)

„Wiara pozbawiona oparcia w rozumie skupiła się bardziej na uczuciach i przeżyciach, co stwarza zagrożenie, że przestanie być propozycją uniwersalną. Żłudne jest mniemanie, że wiara może silniej oddziaływać na słaby rozum; przeciwnie, jest wówczas narażona na poważne niebezpieczeństwo, może bowiem zostać sprowadzona do poziomu mitu lub przesądu”. (z encykliki „Fides et ratio”, 48)

U podstaw tekstów biblijnych o stworzeniu świata jest „babiloński” system wyobrażeń o kosmosie. Niebo, ziemię i świat podziemny uważano za trzy piętra. Punktem centralnym była ziemia, wyobrażona na kształt płaskiej tarczy, która spoczywa na słupach tkwiących w oceanie. Wody oceanu przedostają się przez ziemię do góry i wypływają w rzekach i źródłach. Pod ziemią znajduje się świat podziemny. Tam zmarli śpią w stanie smutku. Nad ziemią niebo tworzy kopułę przypominającą kłosz, na którym wiszą Słońce, Księżyc i gwiazdy, które mogą się poruszać. Nad niebem, które również jest morzem (przypomnij sobie deszcz), rozciąga się niebo ogniste. Tam lokowano siedzibę Boga.

(Księga Rodzaju 1, 1-15.19-25)

(Księga Rodzaju 1,26-28.31)

(Księga Rodzaju 2, 7-8)

Zadanie: Przemyśl raz jeszcze pierwszy werset Biblii („Na początku Bóg stworzył niebo i ziemię”).

Policz, ile prawd religijnych można z niego wydobyć na drodze logicznego rozumowania.

62. INSPIRACJE BIBLIJNE W LITERATURZE

16

Człowiek tworząc wyraża siebie, w twórczości potwierdza własną tożsamość. Jedną z form twórczych jest twórczość literacka, na którą od wieków duży wpływ wywierało Pismo święte.

W średniowieczu istniał ścisły związek Biblii z literaturą (kazania, misteria religijne, pieśni, wątki o męce Pańskiej). Tematyka wiązała się głównie z życiem Chrystusa i Jego Matki (pieśni maryjne, wielkopostne, „Bogurodzica” i „Kazania świętokrzyskie” - to najstarsze zachowane zabytki języka polskiego z tego okresu).

W okresie odrodzenia reformacja wpłynęła na większe zainteresowanie psalmami, choć od średniowiecza są już one pieśniami liturgicznymi.

Ze wszystkich tłumaczeń psalmów najslawniejszy jest „Psałterz Dawidów” Jana Kochanowskiego, nad którym poeta pracował blisko dziesięć lat. Udało się Kochanowskiemu osiągnąć w „Psałterzu” mistrzostwo, polegające na wyrażeniu ogromnego bogactwa treści religijnej w wierszach i zwrotkach niezwykle urozmaiconych, i dać dzieło o wybitnej wartości poetyckiej, które - z tekstem muzycznym wybitnego kompozytora Mikołaja Gomółki - dla całych pokoleń następnych stać się miało praktycznym podręcznikiem poetyki, zbiorem wspaniałych obrazów i gotowych formuł językowo-stylowych.

W literaturze barokowej ożywienie motywów Nowego Testamentu było uwarunkowane potrydencką reformą katolicką, która w zainteresowaniu się Starym Testamentem widziała wpływ protestantyzmu; drugą przyczyną był zanik humanistycznego traktowania Starego Testamentu jako równorzędnego z antykiem skarbcza piękna. Biblia jest w tym okresie nade wszystko Księgą świętą. Ewangelie łatwo wiąże się z modlitwą, przeżyciem, adoracją. Podobnie rzecz ma się z psalmami.

W okresie oświecenia racjonalizm XVII wieku patrzy na Biblię jednostronnie, w duchu deizmu: Bóg wprawdzie stworzył świat, ale się nim mało lub w ogóle nie zajmuje. Pismo św. jest traktowane na równi z antyczną mitologią, literatura czerpie z niego bohaterów przeżywających tragedie i przygody.

W okresie romantyzmu, zwłaszcza po upadku powstania listopadowego, Biblia nabiera szczególne-go znaczenia. W najobszerniejszym nurcie literatury patriotycznej widoczny jest wpływ mesjanizmu. Upadek powstania uaktywnił podobieństwo Izraela i Polski jako narodu wybranego, oczekującego od Boga wybawienia z niewoli.

Pozytywizm oddala się od Biblii. Ale nie można mówić o całkowitym z nią zerwaniu. W modernizmie czy Młodej Polsce sięganie do Biblii staje się bądź przejawem religijności twórcy, bądź poszukiwaniem znaków o doniosłym znaczeniu u innych, bądź też zwykłą artystyczną modą, pozbawioną głębszego sensu. Stąd motyw biblijny może spełniać tu funkcję religijną, areligijną lub nawet antyreligijną.

W literaturze współczesnej istnieją dwa nurty.

Nurt pierwszy to nawiązanie do poezji prorockiej przez głoszenie wezwania do heroicznego życia opartego na wierze. Nurt drugi stanowi biblijna proza o tematyce starotestamentowej. Przede wszystkim jednak nawiązuje się do Nowego Testamentu, jak w opowiadaniach czy powieści o Chrystusie.

ZADANIE. Wypisz tytuły utworów o tematyce biblijnej i nazwiska ich twórców znana ci z języka polskiego.

OCENY:

1. z każdego tematu jest ocena oraz ewentualne za odpowiedzi ustne (jeżeli się zobaczmy) plus prace dodatkowe (dla chętnych).
2. gdy wykonasz zadania w poniedziałek/wtorek - otrzymasz ocenę: +1,
- w terminie +-0,
- jeżeli wykonasz zadania bez względu na termin otrzymasz ocenę -1,
- inne formy oceny do uzgodnienia. POWODZENIA.

email:
mirekc
-wirus
@o2.pl

strona:
retsat1.
com.pl/
wzorem
Jezus

klasa 2 LO RELIGIA
(31 V-02 VI 2021)

kat.dodat.

DATA.realizacji-02.06.2021

63. BOŻE OBJAWIENIE WOBEC LUDZKICH PROBLEMÓW

„Pewnego wiosennego dnia dziadek i ja wybraliśmy się na przechadzkę za miasto, w kierunku Góry św. Marcina. Minęliśmy Plac Sanguszków, położony w głębi pięknego, starego parku wśród czerwonych buków i platanów i wyszliśmy na drogę wysadzoną dzikimi jabłoniąmi.

Dziadek przystanął. Jest tak pięknie, że warto pomówić o Biblii - powiedział. I zaczął mówić o sztuce jej czytania.

Symeon ben lochaj zwykły mawiać, że każde słowo Pisma kryje tajemnicę - mówił dziadek - a ponieważ do tajemnicy wiedzie zazwyczaj wiele dróg, staraj się Biblię czytać na różne sposoby. Niekiedy czytaj «z mędrca szkiełkiem i okiem», badaj uważnie każde słowo tekstu, innym zaś razem popuść wodze wyobraźni i rozważaj z bystrością nieco mniej badawczą i wyostrzoną, ale za to z sercem bardziej otwartym, wypadki dziejące się na kartach Księgi. Za każdym razem odnajdziesz w tych fragmentach inną wartość. Jeżeli przeczytasz ten i ów rozdział dwadzieścia razy, powinienes przynajmniej dziesięć razy czytać go inaczej i za każdym razem odkrywać w nim inne obszary. Nigdy jednak nie bądź pewny, że dotarłeś do właściwego jego sensu, do sedna sprawy. Nie popadaj w popłoch, jeżeli za każdym czytaniem inne wartości wydobędziesz z tego samego tekstu, nawet takie, które sobie nawzajem przeczą. Biblia jest żywiołem bez dna i granic. Nikt z badaczy, egzegetów, teologów, uczonych i pisarzy nie dotarł do jej najgłębszych źródeł. Dlatego nie zrażaj się, jeżeli w Biblii czegoś nie zrozumiesz. Mądrzejsi od ciebie również nie rozumieeli wszystkiego. Ale bądź zawsze przygotowany na nieprzewidziane odkrycia i znaleziska, które podczas poprzednich lektur wymknęły się twojej uwadze. Ten sam rozdział czytać będziesz wielokrotnie i nie wpadniesz na ślad tego, czego szukasz, aż nagle, za którymś razem, nie tylko otrzymasz jasną odpowiedź na trapiące cię pytania, ale trafisz na dotychczas nie zauważone przez ciebie pokłady obrazów i myśli, i wtedy ujrysz to, co było całkowicie zasłonięte przed tobą podczas wszystkich poprzednich lektur. Biblia jest podobna do Boga. Nie pozwala, by ją poznawano i zgłębiano do samego dna.

To jest wszystko, co zachowałem w pamięci z monologu dziadka o sztuce czytania Biblii. Wskazówki te stały się dla mnie drogowskazem podczas każdorazowej lektury Księgi, ochroniły mnie przed niejednym błędzeniem i zaoszczędziły mi wielu rozczarowań. Dlatego zawsze z uczuciem rozrzwienia wracam do wspomnień o tej podmiejskiej przechadzce, do czerwonych buków i platanów, i drogi wysadzonej dzikimi jabłoniąmi, i do starca, którego wysoka postać rzuca dobry cień na moje dzieciństwo i pierwszą młodość. Pamięć jest jak westchnienie”. (R. Brandstaetter, Krąg biblijny, Warszawa 1986, s. 36-37)

Czytając Pismo święte wchodzimy w świat ludzkiego życia, ludzkich problemów, z którymi stawa-no codziennie przed Bogiem, by się Go radzić w ich rozwiązywaniu. Pismo święte jest historią ludzi zwyczajnych, żyjących na ziemi, którzy podlegali naturalnym prawom życia i śmierci, rodzenia się i umierania, pracy, miłości, grzechu. W życiu codziennym liczyli się z Bogiem, albo też, odrzucając Go, ponosili konsekwencje własnej niewiary. Po ścieżkach życia Bóg ich prowadził, a oni dążyli do Niego i w Nim pokładali nadzieję.

ZADANIE. -Jak czytać Biblię, by przyniosła nam odpowiedź na dręczące nas pytania? - Na jakie problemy życia szukałeś odpowiedzi w Piśmie św.?

64. PISMO ŚWIĘTE KSIĘGĄ MODLITWY

17

Człowiek poprzez dar mowy komunikuje się ze światem. Rozmawiając wchodzi w kontakt z drugim człowiekiem, daje się poznać i tworzy z nim relacje. Tak też jest z Bogiem. W rozmowie z Nim człowiek wyraża siebie, poznaje Boga i wchodzi z Nim w bliźscość. Taką rozmowę nazywamy modlitwą. By jednak mogła ona budować zdrowe relacje z Bogiem, potrzebuje zdrowych form, wychowujących ludzkie serce do przyjaźni ze Stwórcą i głębokiej z Nim zażyłości.

Uczniowie, patrząc na modlącego się długie godziny Chrystusa, prosili Go, aby nauczył ich modlitwy. Jezus wtedy powiedział:

„Wy zaś tak się módlcie: Ojciec nasz, który jesteś w niebie... (Ewangelia według św. Mateusza 6, 9-15)

„Modlimy się na różne sposoby. Ale czy modliliśmy się kiedykolwiek za pomocą lektury Pisma świętego?

Spróbujmy je «na ślepo» otworzyć. Może natrafimy na opowiadanie o nocy w Gethsemani, może na lamentację Jeremiasza, może na przypowieść o synu marnotrawnym, o miłosiernym Samarytaninie, na opis Ostatniej Wieczerzy lub na Hymn o Miłości św. Pawła, może na fragment Izajasza lub wizję Apokalipsy. Nie zwracamy uwagi na komentarze, nawet najmądrzejsze. To, co przeczytamy, starajmy się za-stosować do naszego życia, do naszego czasu, do bliskich nam ludzi, do naszych doświadczeń i prze-żyć. Nasze usiłowania nie pójdą na marne. Po chwili pocujemy, jak przeczytany tekst wraz ze swoimi obrazami, wartką akcją i dramatycznym konfliktem przeobraża się w osobliwą modlitwę, aczkolwiek nasz współ-udział w niej ogranicza się wyłącznie do uważnej lektury, do zatrzymania się od czasu do czasu przy jakimś trudnym szczególe i do powtórno-go, jeszcze uważniejszego odczytania go w milczeniu. Myśl wyrażona w zdaniu usta-la właściwą hierarchię wartości i każe nam zastanowić się nad smutkiem naszego życia i nad nieładem, który w nim panuje. Wtedy spostrzeżemy, że nie wypełniliśmy ani jednego z zaleceń Bożych. Bez tej konfrontacji z Bogiem nie ma prawdziwej modlitwy. Jest to konfrontacja nader bolesna, gdyż uzmysławia nam, jak bardzo jeszcze nie jesteśmy chrześcijanami. «Nie každy, który mi mówi» Panie, Panie, wejdzie do królestwa niebieskiego, ale ten, który wypełnia wolę mojego Ojca, będącego w niebie: (Ewangelia św. Mateusza 7, 21). Słowa Pisma świętego dobitnie uprzytamniają nam odległość, która dzieli nasze pogańskie wnętrza od ducha Chrystusowego Prawa. Modlić się - nie znaczy tylko prosić. Modlić się - znaczy również otrzymywać naukę od Boga”. (R. Brandstaetter, Krąg biblijny, Warszawa 1986, s. 73-74)

ZADANIE. Ułóż modlitwę, która najbardziej określa twoją osobowość. Znajdź w Nowym Testamencie kilka przykładów modlitwy.

OCENY:

1. z każdego tematu jest ocena oraz ewentualne za odpowiedzi ustne (jeżeli się zobaczmy) plus prace dodatkowe (dla chętnych).
2. gdy wykonasz zadania w poniedziałek/wtorek - otrzymasz ocenę: +1,
- w terminie +-0,
- jeżeli wykonasz zadania bez względu na termin otrzymasz ocenę -1,
- inne formy oceny do uzgodnienia. **POWODZENIA.**